

MAKKAY ZSIGMOND

A legelső egyszerű földmives ember, a kinek egy választókerület bizalma képviselői megbizást adott Makkay Zsigmond. Már 1901-ben az ákosfalvi kerület mandátumával jött az országgyűlésre. Az idei választások alkalmával társai akadtak Achim András, Csányi és Schriffert személyében.

Backamadaras, maros-tordamegyei községben született 1853-ban s gyermekkorától fogva a föld mivélésével foglalkozott, meg hidakat és utakat épített.

Szülőfalujának sok ideig bírása is volt, 1901-ben pedig ő, az egyszerű „harisnyás székely“ buktatta ki Ákosfalván a kormánypárti Légrády Károlyt.

Az idei évben ismét győzött a függetlenségi lobogóval Rozsnyai főszolgabíró, Tisza-párti jelölttel szemben.

MALATINSZKY GYÖRGY

A régi gárdának ez a kipróbált tagja 1842 április 21-én született Hevesmegyében, Atkár községben. Tanulmányait Gyöngyösön, Budapesten és Bécsben végezte. Az alkotmányos élet helyreálltával, 1861-ben megyei esküdt és aljegyző lett, midőn azonban a provizorium beköszöntött, Hevesmegye egész tisztikarával együtt leköszönt állásáról.

Azóta birtokán gazdálkodással foglalkozott, de 1867 óta mindig tevékeny részt vett a választási mozgalmakban, előbb mint balközépi, később pedig mint a függetlenségi Kossuth-párt hive.

1901-ben két kerület is jelölte képviselőjévé. Akkor is, most is a poroszlói kerület választotta be a képviselőházba.

MARJAY PÉTER

Hajduböszörményben, 1854 december 15-én született. Iskoláit szülővárosában és Debrecenben elvégezvén, a lelkészi pályára lépett. Két esztendőig academicus raetor volt Berekböszörményben, 1879-ben Szentesen, két évvel később pedig szülővárosában lett káplán. 1882 január 1-én a nagylétai ev. ref. egyház lelkészévé választott s azóta Nagylétán működik. Az érmelléki egyházmegyének előbb jegyzője volt, most pedig egyik tanácsbírája.

A közéletben élénken részt vett, különösen mint a hosszupályi kerület függetlenségi pártjának elnöke. Kitűnő mezőgazda, a kinek valóságos kis mintagazdasága van.

A biharmegyei hosszupályi kerületet az 1892—96-iki országgyűlés óta állandóan ő képviseli függetlenségi program alapján.

MARKOS GYULA

A péteri kerület függetlenségi párti pap-képviselője Nagykanizsán, Zalamegyében született 1861-ben. Gimnáziumi tanulmányait szülővárosában végezte el, azután Veszprémbe ment a szemináriumba s itt 1885-ben áldozárrá szentelték fel. Hét évig a vidéken segédlelkész volt, ekkor a fővárosba költözött és megalapította a „Herkó Páter“ című élclapot, a melyet azóta szerkeszt.

Már 1886-ban Maroshalmi álnév alatt kiadta népdalainak gyűjteményét, a melyek közül számos igen szép dalt („Gyöngyvirágos selyemkendőm . . .“, „Szomszédunkban van egy hajlék“ stb.) országszerte ma is énekelnek. A szépirodalom terén is sikerrel működik. „Katholikus örtüzek“ címen hat kötet irányverset, „Keresztény balladák“ címen pedig költeménykötetet adott ki. Tevékeny része volt annak idején a néppárt alakításában, sőt e párt elnevezése is tőle származik. A néppárt azonban 67-es alpra állván, Markos kilépett a pártkötelékből és katolikus irányu politikáját a sajtóban függetlenségi alapon folytatta tovább.

A függetlenségi és 48-as párt elveivel nyert mandátumot az idén a györmegyei péteri választókerületben.

MECZNER BÉLA

Született 1850 július hó 22-én Korláton, Abauj-Tornamegyében. Főgimnáziumi tanulmányait Budapesten és Sárospatakon, a jogot pedig Eperjesen végezte. Bosznia és Hercegovina okkupációjában részt vett s főhadnagyi rangot nyert. Hazatérve, átvette zempléni és szabolcsmegyei birtokai kezelését s e közben tevékeny és élénk részt vett a közéletben. Zemplén vármegye törvényhatósági és közigazgatási bizottságának régi és tekintélyes tagja és elnöke a zempléni gazdasági egyesületnek. Az ev. ref. egyház ügyeinek is egyik fő szerepvivője, mint gondnok és zsinati képviselő és mint a tiszáninneni egyházkerület iskolaszékének elnöke.

Az 1905-iki általános választáson a királyhelmei kerület egyhangulag választotta függetlenségi képviselőjévé s mint a Ház tagja, a számvizsgáló bizottságnak elnöke lett.

MESKÓ LÁSZLÓ

Nyiregyháza képviselője, előkelő helyet foglal el a függetlenségi párt régi, kipróbált harcosainak sorában.

1851-ben Nyiregyházán született és középiskolai tanulmányait ugyanitt és Eperjesen, a jogot pedig Budapesten és Bécsben végezte. 1877 óta ügyvédi gyakorlatot folytat Nyiregyházán, mely városnak tizennégy éven keresztül ügyésze is volt. 1892-ben, Irányi Dániel halála után, a ki anyai ágon nagybátyja volt, Békés városa függetlenségi programmal képviselővé választotta br. Kaas Ivor ellen. A békési kerületet 1901-ig képviselte. Az 1901-iki választásoknál nem nyert mandátumot, míg most, 1905-ben Nyiregyháza választotta meg 1307 szavazattal 8 ellenében.

Az 1892—1901-iki országgyűlések alatt jegyzője és végrehajtó bizottsági tagja volt a függetlenségi és 48-as pártnak.

Városa és megyéje közéletében vezető szerepet visz. Elnöke a nyiregyházai függetlenségi pártnak és kaszinónak, helyettes elnöke és jogtanácsosa a takarékpénztár-egyesületnek. Főgondnoka a tiszavidéki ágost. hitv. ev. egyházmegyének, ügyésze a tiszai egyházkerületnek és felügyelője a nyiregyházi főgimnáziumnak. Szabolcs vármegye közigazgatási bizottságának régi tagja s az erdészeti albizottságnak elnöke.

MEZŐSSY BÉLA

A függetlenségi párt egyik legjobb svádáju szónoka, legkiválóbb készültségű fiatal tagja. A zemplénmegyei Tolcsván született 1870 november 13-án. Miután tanulmányait Pécsen, Sárospatakon és a budapesti egyetemen elvégezte, mint tiszteletbeli aljegyző Szabolcsmegye szolgálatába lépett. Időközben mint huszárönkéntes eleget tett védkötelezettségének és a 14. sz. huszárezredben tartalékos tiszti rangot nyert.

A képviselőháznak már két cikluson át tagja volt. 1896-ban nyert először mandátumot Nagykállón s 1901-ben és az idén is ugyancsak a nagykállói kerület választotta meg egyhangulag képviselőjévé.

A parlamentben, különösen közigazgatási kérdésekben, több ízben volt a függetlenségi párt hivatalos szónoka s beszédeivel sokszor keltett általános feltűnést.

MIKSA IMRE

Hadréven 1842-ben született. Gimnáziumi tanulmányait Tordán, a jogot pedig a kolozsvári és berlini egyetemeken végezte. Befejezván tanulmányait, birtoka kezelésével foglalkozott, de e mellett tevékenyen részt vett Torda-Aranyos vármegye politikai mozgalmában és közéletében is, mint Apponyi Albert gróf eszméinek és törekvéseinek lelkes híve.

Képviselővé 1901-ben Felvincen szabadelvűpárti programmal választották meg, de a kormánypártból 1903-ban a nemzeti-párt újbóli megalakulásakor kilépett, 1905-ben pedig követte Apponyit a függetlenségi és 48-as pártba. Evvel a lobogóval aratott győzelmet kerületében az idei évi választások alkalmával is.

MOLNÁR ALBERT

Született 1862 április 22-én Cegléden. Középiskoláit a nagyköroői ref. gimnáziumban 1880-ban végezte. Egyetemi éveit a budapesti egyetemen töltötte s abszolválván, 1884-ben Pest vármegye szolgálatába lépett. Mint tiszteletbeli aljegyző letette az ügyvédi vizsgát s Cegléden irodát nyitott, a hol ma is a legkeresettebb ügyvédek egyike. Cegléd városának 8 esztendőn keresztül ügyésze volt, s a város közügyeiben nagy tevékenységet fejtett ki. Több mint egy évtizede, hogy a „Ceglédi Ujság“ politikai hetilapot szerkeszti.

Az 1905-iki általános választások alkalmával Losoncon, ebben az ösrégi kormányparti kerületben nagy szótöbbséggel juttatta diadalra a függetlenségi zászlót.

MOLNÁR ÁKOS

Biharmegyében, Székelyhídon született 1868 június 11-én. Középiskoláit Nagyváradon és Iglón, a jogot pedig ugyancsak Nagyváradon, Budapesten és Grácban végezte el. Mint ügyvédjelölt Csíkszeredán, Molnár József volt országgyűlési képviselő irodájában dolgozott. Ez időben a város társadalmi életében kiváló szerepet vitt s az ő kezdeményezésére sok egyesület és kaszinó alakult Csíkszeredán. Ügyvédi diplomát szerezvén, a fővárosban telepedett le mint gyakorló ügyvéd.

A hirlapírás terén mint a „Csiki Lapok“ szerkesztője, az irodalomban pedig mint novellista és színműíró működött. Elbeszéléskötete „Homokszemek“ címen jelent meg, a „Bukaresti székely leány“ című darabját pedig számos vidéki színpad előadta.

Mint az Iparoskör ügyésze, tevékenyen működik az iparvédelem terén, s mint a Magyar Bortermelők és Borkereskedők Szövetségének elnöke, országszerte ismeretes működést fejt ki a magyar borászat terén. Ő volt egyik szervezője a Versecen tartott 1902. évi borászati kongresszusnak s nagyrészt az ő agitációja nyomán indult meg az olasz borvámklauzula elleni társadalmi mozgalom.

A székelyhídi kerületet 1901 óta képviseli a függetlenségi és 48-as párt programja alapján.

MOLNÁR JENŐ

Szentes város követe 1861-ben, Nagyváradon született. A gimnáziumot szülővárosában és Debrecenben, jogi tanulmányait pedig Budapesten végezte. Ügyvédi oklevelet szerezvén, a fővárosban nyitott irodát s azóta itt folytat ügyvédi gyakorlatot.

A fővárosi polgárok 1894-ben alakult függetlenségi köre ügyvezető elnökének választotta, 1900-ban Sima Ferencnek a mandátumról való lemondása után pedig Szentes városa Ugron-párti programmal bizta meg képviselétével.

Azóta Szentesen már két ízben újból megválasztott, mint a függetlenségi és 48-as párt tagja.

MUKICS SIMON

Szabadka város II. kerületének országgyűlési követe régi harcosa a magyar ellenzéknek. 1850-ben, Szabadkán született s jogi tanulmányai befejeztével szülővárosában telepedett meg, mint gyakorló ügyvéd. Hosszu idő óta élénken részt vesz Szabadka város belügyeinek intézésében, mindenkor hevesen támadva a város hatóságát és kormányzatát; e szereplése közül különösen általánosan ismeretes Mamuzsics, szabadkai polgármester ellen folytatott harca.

A parlamentbe 1901-ben jutott először szülővárosa II. kerületében, s ugyanez a kerület választotta meg Törley József pártonkívüli jelölttel szemben az idei évi általános választások alkalmával is a függetlenségi és 48-as párt programja alapján.

NAGY EMIL

Kaposváron, 1871 november 16-án született. Középiskoláit szülővárosában és Budán elvégezve, Németországba ment; itt különösen közgazdasági tanulmányokat folytatott. Egyetemi tanulmányai befejeztével leszolgálta önkéntesi évét és tartalékos honvéd huszárhadnagyi rangot nyert, majd jogi tanulmányai bővítésére egy évre Párisba ment, később pedig beutazta Angol- és Olaszországot, közben elsajátítván úgy a francia, mint az angol nyelvet. Hazatérte után 1898-ban ügyvédi diplomát szerzett s azóta virágzó gyakorlatot folytat. Pár év óta nagy feltűnést keltettek részint a Budapesti Hirlapban, részint pedig a Magyar Gazdák Szemléjében és a Szövetkezésben megjelent s a magyar kisgazdák ügyének érdekében írt cikkei. Tagja a Magyar Gazdaszövetségnek, az Ügyvédi Körnek és Kamarának, az Országos Kaszinónak és helyettes elnöke a Józsefvárosi Kaszinónak. Virilis jogon tagja Veszprém vármegye törvényhatósági bizottságának is.

Mint az idei évi általános választások alkalmával a szolnoki kerületben megválasztott képviselő, egyik jegyzője a függetlenségi és 48-as pártnak.

NESSI PÁL

Született Budapesten, 1866 június 3-án. A gimnáziumot Kaposvárott és Budapesten végezte. A jogot a budapesti egyetemen elvégezvén, 21 éves korában doktor utriusquae juris lett s két évre rá ügyvédi irodát nyitott. Tanulmányai közben leszolgálta önkéntesi évét s a vártüzérségnél tartalékos hadnagyi rangot nyert. A társadalmi élet terén különösen Balatonföldvár fürdőtelep megalakításában szerzett nagy érdemeket, hol a telepeseknek hat éven át igazgatója volt. Ügyvédi gyakorlata közben eleinte inkább csak polgári ügyekkel foglalkozott, az utóbbi években azonban kriminális praxist is folytatott s keresett védőügyvéd lett. Különösen szenzációs védelme volt a Petroné által elkövetett gyilkosság ügyében való.

Képviselőnek 1901-ben választották meg Tabon. A mikor a kolozsvári Mátyás-szobor leleplezése alkalmával az ifjuság élén a „Gotterhalte“ ellen tüntetett, neve ismertté lön az egész országban. Nessit ugyanis tiszti becsületbírótság elé állították, mire a függetlenségi párt mentelmi jog sértést jelentett be s az esetet a képviselőház 8 napig tartott emelkedett vitában tárgyalta. Az incidens azzal ért véget, hogy Nessi kardját a katonai becsületbírótság plenaris ülésén leoldotta s hazafias beszéd kíséretében az asztalra dobta. Lemondását a honvédelmi miniszter 24 óra alatt elfogadta. A mult országgyűlési ciklus folyamán, mint a Ház egyik legtemperamentumosabb szónoka tünt fel Nessi. 1905 január 26-án újból régi kerülete választotta képviselővé 1200 szótöbbséggel.

OKOLICSÁNYI LÁSZLÓ

Pusztá-Zavaron, Pozsonymegyében, 1865-ben született. Középiskoláit Nagyszombatban és Pozsonyban végezte, jogi tanulmányait pedig Lipcsében kezdte, Berlinben folytatta és Budapesten fejezte be. Ezután rövid ideig Ipolyságon volt törvényszéki joggyakornok, majd megvált a bíróságtól, ügyvédi oklevelet szerzett és 1891-től kezdve a fővárosban folytat gyakorlatot.

A képviselőházban az 1892-iki és 1896-iki országgyűléseken Heves-megye kápolnai kerületét, az 1901-iki országgyűlésen pedig Jász-Nagykun-Szolnokmegye jákóhalmi kerületét képviselte Ugron-párti programmal s ugyancsak Jáköhalmán választották meg egyhangulag az idén is, mint a függetlenségi és 48-as párt tagját. A parlamentben sokszor szólal fel s különösen a delegációban külügyi kérdésekben tartott beszédei ismeretesekek.

A most folyó országgyűlésen a képviselőház egyik jegyzői tisztét tölti be.

OLAY LAJOS

A torontálmegyei Magyarszentmártonban, 1844-ben született. Jogot végzett és ügyvédi oklevelet nyervén, Baján nyitott ügyvédi irodát. Bács-Bodrogmegye társadalmi és politikai életében kiváló részt vett. A megyebeli szerb nemzetiségekkel erőteljesen szállott szembe, s mint a függetlenségi párt egyik zászlóvivője, széles rétegekben terjesztette a Bácskában az ellenzék eszméit. Pártja elveinek propagálására „Bajai Figyelő” címmel politikai ujságot is alapított és szerkesztett.

Képviselővé 1881-ben Siklóson választották meg először s ezt a kerületet 1887-ig képviselte. Ekkor, valamint 1892-ben is a bácsalmási kerület megbízólevelét nyerte el, az 1896-iki országgyűlésre pedig időközi választáson Somogy megye szigetvári kerületének mandátumát kapta meg s ugyancsak Szigetváron választották meg óriási szótöbbséggel az idei évi általános választások alkalmával is.

Politikai szereplésének legjelentékenyebb része az 1903-iki obstrukció idejére esik, a melynek ő volt egyik főszereplője és vitarendezője s a melynek folyamán élesen támadta különösen a volt horvát bán, Khuen-Héderváry kormányát.

PAPP ELEK

Karcagon, 1837-ben született. Középiskoláit a debreceni kollégiumban elvégezvén, a budapesti politechnikumon mérnöktanhallgató volt, s már diák korában egy fővárosi magánintézetben a mennyiségtant tanította.

Tanulmányai befejeztével mérnöki oklevelet nyert és egyideig a Tisza-szabályozásnál működött.

Egyizben Karcagon polgármesterré is választották, de ez állásáról rövid idő múlva lemondott.

A képviselőháznak és a függetlenségi pártnak régi és érdemes tagja, 1884-ben választották meg első ízben a nádudvari kerületben, s ezt a kerületet képviseli immár két évtizede.

PAP ZOLTÁN

Kitűnő publicista, költő és zeneszerző. Budapesten 1862 március 1-én született. Középiskoláit Szegeden, Nagybányán, Rozsnyón és Szatmáron, egyetemi tanulmányait pedig Budapesten végezte. Ügyvédi oklevelet szerezvén, a fővárosban nyitott irodát s ma is itt folytat ügyvédi gyakorlatot.

Irodalmi munkássága és politikai szereplése még kora ifjúsága idejére nyulik vissza. A könyvpiacon három kötet szép verse jelent meg, népdalai pedig (köztük a „Rám sem nézett, mikor én őt megláttam . . .“, „Nem fuj a szél, nem forog a dorozsmai szélmalom . . .“, „Angyal kellett az istennek . . .“ és az „Iszogatok, dalolgotok . . .“ kezdetűek) országszerte ismeretesekek és népszerűek.

A szépirodalom terén szerzett érdemeit méltatta a Petőfi-Társaság, a mikor 1893-ban tagjává választotta.

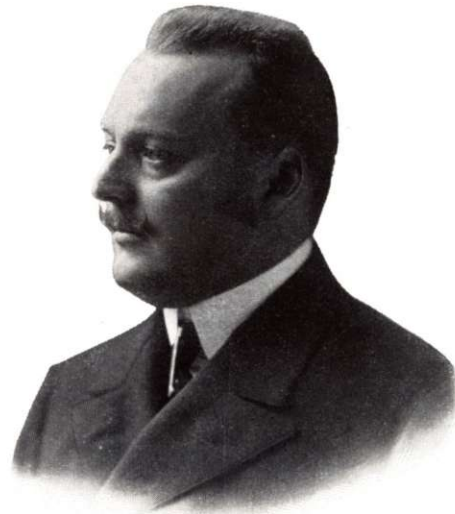
Már mint fiatal jogász, az 1889-iki véderővita idején egyike volt a törvényjavaslat ellen az ifjuság által támasztott mozgalom tervezőinek és vezéreinek.

Képviselővé az 1901-iki általános választások alkalmával Tiszalókon választották meg a függetlenségi és 48-as párt programjával s 1903-ban egyike volt az ellenzék obstrukciója legagilisabb szereplőinek.

Országos feltűnést keltett a Szapáry—Dienes-féle vesztegetési afférban való szereplése. Ő volt az, a ki 1903-ban, július 29-én letette a Ház asztalára a vesztegetésére szánt tizezer koronát s ennek következménye lett az ügy megvizsgálására kiküldött parlamenti vizsgáló-bizottság. Ugyancsak 1903-ban feltűnést keltő röpiratot irt a chlopi-i hadiparancs dolgában.

A tavalyi évben átvette az „Egyetértés“ című politikai lap főszerkesztését.

A most folyó országgyűlésre ismét a tiszalöki kerületben kapott egyhangu választáson megbízó-levelet.

POGÁNY LAJOS

Gyövrármegye téthi kerületének országgyűlési követe a fővárosban született, 1871 július 5-én. Középiskolai tanulmányait ugyanitt végezte el, azután pedig a magyaróvári gazdasági akadémia hallgatója lett. Közben leszolgált önkéntesi évét és a 14. sz. huszárezredben tartalékos tiszti rangot nyert.

Két esztendő óta szemerei birtokán gazdálkodik s mint Györmege törvényhatósági bizottságának tagja, élénk részt vesz a megyei életben.

Képviselővé az idei általános választások alkalmával választott meg Tétben, a függetlenségi és 48-as párt programjával, a kerület régi szabadelvűpárti képviselőjével szemben.

POLCZNER JENŐ

A függetlenségi eszméknek a parlamentben és a parlamenten kívül régi és általánosan tisztelt buzgó harcosa, s az önállósági törekvéseknek Szegeden és Csongrádmegyében zászlóvivője.

1840-ben Szegeden született és tanulmányait befejezván, ügyédi irodát nyitott szülővárosában.

A közéletben és a politikai életben élénken részt vett, sok érdeme van Szeged újra-felvirágoztatásában.

A városi függetlenségi és 48-as pártnak több mint három évtizede elnöke, és a szegedi II. választókerületnek 1896 óta függetlenségi párti országgyűlési képviselője.

POSGAY MIKLÓS

A függetlenségi és 48-as párt egyik legagilisabb, legtemperamentumosabb tagja.

Pusztá-Kovácsiban, Somogy megyében született 1863. augusztus 15-én. Középiskoláit Kalksburgban és Kalocsán végezte. Gazdasági tanulmányai befejeztével egyideig gazdálkodással foglalkozott, majd mint magánhivatalnok a fővárosban működött hosszabb ideig, mígnem az 1901-i általános képviseléválasztásokon a duna-keceli kerületben kibuktatván a kormánypártot, Kossuth-párti programmal bekerült a Házba.

Mint képviselő, tevékeny részt vett a múlt országgyűlési ciklus ellenzéki harcaiban s 1904. december 13-án egyike volt az elsőeknek azok sorában, akik a bevezényelt darabantokat a képviselőház ülésterméből kiűzve, lehetetlenné tették a parlamenti erőszakot.

1905. január 26-án ismét a duna-keceli kerület választotta meg a kormánypárt jelöltjével szemben óriási szótöbbséggel. A képviselőház megalakultakor pártjának bizalma a jegyzői tisztségre jelölte s ezen állásra 1905. február 21-én meg is választott.

PUTNOKY MÓR

Gömörmegyében, Kelemen nevű községben, 1866-ban született. Középiskoláit és jogi tanulmányait a fővárosban elvégezvén, kelemeni birtokán gazdálkodik.

1885-ben leszolgálta önkéntesi évét és tartalékos huszárhadnagyi rangot nyert a 12. cs. és k. huszárezredben.

1891-ben mint tiszteletbeli szolgabíró Gömörmegye szolgálatába állott, egy év múlva, 1892-ben pedig a putnoki kerület képviselőjévé választatott.

A képviselőházban akkor egyike volt a legfiatalabb képviselőknek, s mint ilyen, korjegyző is volt.

1892 óta három cikluson át a putnoki kerület mandátumával volt a Ház tagja s az idén is ott választották meg függetlenségi és 48-as program alapján.

RAJK ALADÁR

Baján, 1871 június 25-én született. Középiskoláit szülővárosában elvégezvén, a jogot a budapesti, berlini és párisi egyetemeken hallgatta.

Ügyvédi oklevelét Budapesten megszerezve, Baján telepedett le, mint ügyvéd s azóta ott folytat gyakorlatot.

Irodája igen keresett és nagy népszerűségét tanusítja, hogy 1901-ben a bajai kerületben Plósz igazságügyminisztert kibuktatva, függetlenségi és 48-as párti programmal képviselővé választott. Pártja elveinek propagálására Baján politikai lapot alapított és szerkeszt.

Az idei évben egyhangulag nyerte el újból Baja város mandátumát.

RAUCHBAUER NÁNDOR

Ujszentannán, Arad vármegyében született 1875 január 15-én. Szegeden járt gimnáziumba, majd pedig kereskedelmi akadémiába.

Tanulmányai befejezte után átvette ujszentannai gözmalma és gazdasága vezetését.

A legutóbb lezajlott általános választások alkalmával szülőhelye a függetlenségi párt elveivel 521 szótöbbséggel választotta meg a kormánypárt jelöltjével szemben.

RÁKOSI VIKTOR

A modern magyar szépirodalom egyik legkitünőbb és legtermékenyebb talentuma, a kifogyhatatlan humoru tárcairó és szellemes szinpadi szerző 1860-ban szeptember 19-én született Zalamegyében, Ukkon. Gyermekéveit a Székelyföldön töltötte, majd bátyjához, Rákosi Jenőhöz, a magyar ujságírás atyamesteréhez Budapestre került és a fővárosban végezte el gimnáziumi tanulmányait. Már mint egyetemi hallgató működött a sajtó terén, s a Budapesti Hirlapnak megalapítása óta belső dolgozótársa.

E lap hasábjain jelentek meg, rendszeren Sipulusz írói álnév alatt, évek hosszú sora óta tárcái és humoreszkjei, a melyeknek gyűjteménye tizenhat vaskos kötetben látott napvilágot. Munkái nagyrésze számos európai nyelvre le van fordítva, idehaza pedig egyike a legkedveltebb és legolvasottabb íróinknak.

Ujságírói küldetésben és egyéb alkalmakkor bejárta egész Európát, Párisban pedig huzamosabb ideig tartózkodott. Szerkesztője a Kakas Márton című élclapnak s 1892 óta a Petőfi-Társaságnak, 1897 óta pedig a Kisfaludy-Társaságnak is tagja.

Kossuth Lajos századik születésnapjára írt Imáját, valamint a kuruc szabadságharc kétszázadik évfordulójára írt Rákóczi-riadóját az országSZerte rendezett nemzeti ünnepélyeken mindenütt szavalták.

Vigjátékai, melyeket részben maga, részben pedig Guthy Somával együtt irt, a Vigszínház deszkáin kerültek színre s arattak zajos sikert, legutóbb pedig Malonyai Dezsővel együtt „Elnémult harangok“ cím alatt irt hazafias tárgyú színműve a Nemzeti Színházban részesült osztatlan tetszésben.

Képviselővé a függetlenségi párt elveivel 1901-ben a hajdunánási kerületben választották meg először, s ugyane kerületben kapta megbízólevelét egyhangu választáson az idei évben is. Tavaly, a legvíharosabb politikai időszakban, mint a Ház jegyzője fungált, s ő volt az, a ki a nevezetes november 18-ki ülésen, fent az elnöki emelvényen (hol mint Házjegyző ült), Perczei Dezső elnököt megragadta s erővel megakartá gátolni a törvénytelen határozat kimondásában.

A képviselőházban ötletes és szellemes beszédeivel tűnt fel, néhány közbeszólása pedig valósággal szállóigévé vált.

RÁTH ENDRE

Dunaföldváron, 1877 június hó 17-én született. Tanulmányait a budapesti egyetemen fejezte be s itt szerezte meg a jogi és államtudományi tudori fokot is.

1898 év végén Kossuth Ferencnek s egyuttal a Kossuth-pártnak is titkárává lett s e minőségében igen gyakran önállóan képviselte a pártot népgyűléseken és választások alkalmával, s mint a „Független Magyarország“ munkatársa, a sajtó terén is tevékenységet fejtett ki.

A képviselőházba 1902 április 16-án, időközi választáson Kézdivásárhely városa választotta be. Ez a választás akkor nagy feltűnést keltett, mert a kormánypártnak e bevehetetlennek hitt kerületét minden előkészület nélkül, a választás napja előtt huszonnégy órával jelöltetve hódította meg.

1905 január 27-én újból a kézdívasárhelyi kerület mandátumát nyerte el. A képviselőházban jegyzője a naplóbíró bizottságnak.

RÁTKAY LÁSZLÓ

Gönyön, Györmegyében 1853 október 11-én született. Gimnáziumi és egyetemi tanulmányai befejeztével Budapesten a nagyhirű ügyvéd, Funták Sándor és Darányi Ignác irodáiban volt ügyvédjelölt, majd pedig 1877-ben oklevelet szerezvén, Dunaföldváron telepedett le s azóta ott folytat ügyvédi gyakorlatot.

Tolna vármegye közéletében és politikai mozgalmaiban tevékeny részt vett, mint a megyei függetlenségi párt jegyzője s mint a paksi függetlenségi párt elnöke. A képviselőházban a pincehelyi kerület mandátumával foglal helyet 1896 óta.

Rátkay László temperamentumos szónok, pályakoszoruzott színműíró és népszerű népdalszerző. Népszínművei közül a „Felhő Klári“ című annak idején osztatlan és nagy sikert aratott.

Ujabb időben, mint a függetlenségi párt hivatalos organumának, a „Budapest“-nek főmunkatársa, e lap hasábjain kiváló hirlapírói tevékenységet is fejt ki.

RIGÓ FERENC

Zemplénmegyében, Gesztelyen született 1849-ben. Középiskoláit Miskolcon, a jogot pedig a debreceni jogakadémián végezte.

Részt vett 1863-ban a lengyelek felkelésében.

1873-ban bírói vizsgát tett, két évvel később pedig ő szervezte a biharmegyei függetlenségi pártot.

A képviselőházba a bihari kerületben 1884-ben választották be először, 1887-ben azonban Tisza Kálmánnal heves összeütközése volt Biharmegye gyűlésén s ez után a választásokból folyólag három évi politikai jogvesztésre ítélték.

Helyébe öccsét, Rigó Lajost választotta meg ekkor kerülete, a míg büntetése lejárt.

1896-ban újra mandátumot nyert, s azóta folyton tagja a Háznak. Elnöke a debreceni függetlenségi pártnak.

SAMASSA JÁNOS

A kápolnai választókerület követe, bár még aránylag fiatal ember, máris hosszú, a közéletnek szentelt pályára tekinthet vissza.

1867 március 20-án született Verebélyen, Bars megyében. Gimnázialis tanulmányait a ciszterciták egri intézetében végezte, majd pedig Budapesten és Grácban hallgatott jogot. Tanulmányai befejeztével a hadsereg szolgálatába lépett s tiz esztendő a tényleges állományban töltött, utoljára a cs. és kir. 6-ik huszárezrednél, a honnan 1896-ban főhadnagyi ranggal tartalékba ment. Ezután négy esztendeig Heves vármegye központi szolgabírája volt, tb. főszolgabírói címmel. Ez állásából neveztek ki 1899-ben az egri érseki lyceum jogi karához a közigazgatási jog és a statisztika rendkívüli tanárává.

Képviselővé 1901-ben választották meg Kápolnán szabadelvűpárti program alapján. E pártból Apponyival együtt 1904-ben kilépett, tagja lett az új nemzeti pártnak, majd pedig követte vezérét a függetlenségi és 48-as pártba, a mely párt programjával kerülete 1905 február 27-én egyhangulag újból megválasztotta. Jegyzője a függetlenségi pártnak.

K. SCHRIFERT JÓZSEF

Gyula városának képviselője egyszerű földmives ember, a ki azonban természetes józan eszével, magyar szívével úgy megtudta nyerni a nép szeretetét, hogy kerülete Lukács György főispánnal szemben választotta meg függetlenségi képviselőnek.

1861 október 15-én született. Katonaéveit leszolgálva, megnősült, s mint fiatal gazdaember, élénk érdeklődést tanusított városa közügyei iránt. 1890-ben városi képviselő és egyháztág lett, majd a törvényhatóság virilis tagja és a pénzügyi és gazdasági szakosztály elnöke. Tagja a Gyulavidéki Takarékpénztár igazgatóságának, ugyszintén az Alsó-Fehér-Körös Ármentesítő-Társulat igazgató-választmányának is.

SMIALOVSZKY VALÉR

Biesicen, Trencsénmegyében született 1854 március 28-án. Középszkolai tanulmányait Nyitrán, a jogot Bécsben és Budapesten elvégezvén, 1877-ben tudorrá avattatott, a következő évben mint tartalékos tiszt részt vett Bosznia okkupációjában, 1879-ben pedig ügyvédi diplomát nyert s előbb Pozsonyban, majd pedig Trencsénmegyében folytatott ügyvédi gyakorlatot. Mint e megye virilistája, élénk részt vett a közéletben és nagyjelentőségű munkálkodást fejtett ki a társadalmi téren is. Többek között ő volt megbizva a vágvölgyi és a csacai vasuti vonalak kisajátításával s ő alkotta ujjá a most oly virágzó rajeci fürdőt is.

Képviselővé első ízben a zsolnai kerület választotta meg 1887-ben s ugyancsak e kerület mandátumát bírta az ezután következő országgyűléseken is. Képviselőházi beszédei közül különösen nagy figyelmet keltek a felvidék gazdasági helyzetének javítása érdekében elmondott szónoklatai. 1903 november 27-én Apponyival egy időben kilépett a szabadelvűpártból, majd pedig 1904-ben a nemzeti párt újbóli megalakulásakor e párt tagja lett s eltántoríthatlanul követte Apponyit a függetlenségi eszmék lobogója alá is.

Az idei általános választásokon nem nyert mandátumot, de már az időközi választáson, a kuria a Rudnay István szabadelvűpárti zsolnai mandátumát megsemmisítvén, ismét ő kapta meg régi kerületének megbízólevelét.

SOMOGYI ALADÁR

Törökszentmiklóst, a kormánypártnak ezt a régi kerületét hódította meg a függetlenségi párt részére.

Somogyi Aladár 1874 január 1-én született Tormáson, Baranyamegyében. Középiskoláit Nagyikindán és a budapesti VII. ker. állami gimnáziumban végezte, egyetemi tanulmányait pedig a budapesti egyetemen, ahol a jogtudori és ügyvédi oklevelet is megszerezte s a fővárosban ügyvédi irodát nyitott.

A sport sok nemével gyakorlatilag foglalkozik, kiváló athléta, biztos céllövő és egyike a legjobb vivóinknak.

STURMÁN GYÖRGY

Ózdon, Borsodmegyében született 1855-ben. Középiskoláit Sárospatakon végezte el, azután Münchenbe, majd Aachenbe ment az ottani műegyetemek vasutépítészeti és vízépítészeti szakosztályára. Tanulmányai befejezte után huzamosabb időt töltött technikai ismeretei gyarapítása céljából a külföldön, majd hazatérvén, idehaza mérnökösködött mindaddig, a míg 1892-ben Mezőkeresztesen függetlenségi és 48-as alapon képviselővé választották. A mezőkeresztesi kerületet már három országgyűlésen át képviselte s az idén is ebben a kerületben nyert mandátumot. A mult ciklusban a képviselőház egyik ellenzéki jegyzője volt.

SÜMEGI VILMOS

A magyar sajtónak régi és közszeretben álló munkása 1864 április 4-én született Sümegen, Zalamegyében és ugyanitt elvégezve középiskolai tanulmányait, mint alig 17 éves ifju ujságíró lett s 1884-ben belépett a Nemzeti Ujság című függetlenségi párti lap szerkesztőségébe.

Később egy könyvnyomatos lapot szerkesztett, majd pedig közel tiz esztendeig a Budapesti Hirlap kiadóhivatali tisztviselője volt, a honnét csak 1893-ban lépett ki, a mikor az akkor alapított Magyarország függetlenségi lap igazgatója lett s mai napig is e lap kiadóhivatalát vezeti.

Igazgatósági tagja a Magyar Ujságkiadók Országos Szövetségének és egyik alapítója volt a hirlapkiadóhivatali tisztviselők segítő egyesületének is.

A hirlapadminisztráció terén való tapasztalatainak szélesbitése céljából több nagyobb tanulmányutat tett Közép-Európában.

Régóta és élénken vesz részt a társadalmi életben és egyik zászlóvivője különösen a Balatonpart fejlesztésének. Ő alapította meg negyedszáz évvel ezelőtt a Balatonvidéki Kör s e Körnek sokáig titkára, majd pedig elnöke volt. Igazgatósági tagja a Balaton-Szövetségnek és egyik elnöke a boglári fürdőegyesületnek.

De kiváló szerepet visz a fővárosi életben is. Elnöke, illetve oszlopos tagja több demokrata-körnek, ő kezdeményezte a Napközi Otthon intézményét a külső Terézvárosban, tagja ezenkívül számos jótékony egyesületnek, valamint választott tagja a székesfőváros törvényhatósági bizottságának is.

A parlamentbe első ízben 1904 november 4-én időközi választáson jutott be Gyergyószentmiklóson s ugyanez a kerület mandátumát nyerte el nagy szótöbbséggel az idei évi általános választások alkalmával is. Tagja a függetlenségi és 48-as pártnak.

SZALAY LÁSZLÓ

Almási Szalay László, a szikszói kerület egyhangulag megválasztott függetlenségi képviselője 1857 január 28-án született az abauj-tornamegyei Beret községben.

Középiskoláit Miskolcon, jogi tanulmányait pedig az eperjesi jogakadémián végezte. 1878-ban Budapesten ügyvédi vizsgát tett s azóta Kassán gyakorló ügyvéd.

Abauj-Tornamegye és Kassa város közügyeiben és társadalmi életében évtizedek óta kiváló részt vesz. A megyebizottság virilis tagja, a közigazgatási bizottság pénzügyi és erdőrendészeti szakosztályainak elnöke, a kassai ügyvédi kamara választmányi tagja, a tiszáninneri ref. egyházkerület világi főjegyzője, s az abauji egyházmegye tanácsbírája. Több pénzügyintézet igazgatósági tagja.

A mult országgyűlésen a közigazgatási törvényjavaslatok tárgyalásánál a közigazgatási bizottságban ő képviselte a függetlenségi párt álláspontját. Jelenleg az I. bíráló bizottságnak elnöke.

SZAPPANOS ISTVÁN

Az alföldi híres város, Kecskemét II. kerületének ősz képviselője, a függetlenségi pártnak id. Madarász József mellett legidősebb tagja 1818-ban született Kecskeméten. Jogi tanulmányai végeztével birtokai kezelését vette át és azóta gazdálkodással foglalkozik, közel hét évtizede kiváló és nagytekintélyű szerepet vevő a magyar alföld közéletében és társadalmi mozgalmában is.

Sok időig volt Pestmegye táblabírája és Kecskemét városának tanácsnoka. Főgondnoka a kecskeméti ev. ref. egyháznak. Elnöke, illetve örökös tiszteletbeli elnöke a kecskeméti két függetlenségi párti körnek és főszerkesztője a „Függetlenség“ című 48-as politikai lapnak.

Irányi Dánielhez és Károlyi Gábor grófhhoz hosszú időn át meleg baráti viszony fűzte. A képviselőházban most foglal helyet első ízben.

SZATMÁRI MÓR

A biharmegyei margittai kerület országgyűlési követe egyike a magyar ujságírói világ legkiválóbbjainak. Józsefházán, 1858 május 3-án született s a gimnáziumot Szatmáron és Nagyváradon, a jogot pedig szintén Nagyváradon végezte. Ugyanitt, a „Szabadság“ szerkesztőségénél kezdette meg ujságírói működését is. 1881-ben Budapesten az „Egyetértés“ politikai munkatársa lett. 1887-ben segédszerkesztője, majd pedig főmunkatársa. 1904 októberében megvált az Egyetértéstől, melynek 23 éven át volt munkatársa s átvette a függetlenségi párt ez időtől fogva hivatalos organumának, a „Budapest“-nek szerkesztését s ezt az elterjedt lapot rövid idő alatt magas színvonalra emelte. Hírlapírói pályafutása alatt számos kiváló szépirodalmi és politikai dolgozata keltett feltűnést s az ujságírói szervezetek megteremtése körül kiváló érdemeket szerzett, melyeknek elismerésül a Budapesti Ujságírók Egyesülete főtítkárává választotta.

Kerülete első izben 1901-ben, Örley Kálmán mandátumának megsemmisítése után, majd pedig az idén báró Feilitzsch Artur volt képviselőházi alelnökkel szemben választotta meg függetlenségi program alapján.

SZÁSZ JÓZSEF

Komárom város új képviselője, a fiatal magyar újságírói és szépírói nemzedéknek kiváló tehetségű tagja. Orosházán, 1873-ban született és miután a gimnáziumot Szarvason, jogi tanulmányait pedig a budapesti egyetemen elvégezte, a hirlapírói pályára lépett és előbb a Magyar Ujság, utóbb pedig a Hazánk szerkesztőségének lett belső munkatársa. Ez utóbbi lapnál 1897-ig maradt. Közben, 1895/96-ban a 101-ik gyalogezrednél leszolgált önkéntesi évét és tartalékos hadnagyi rangot nyert.

1898-ban az Egyetértés helyettes szerkesztője, 1902-ben pedig felelős szerkesztője lett. A következő évben megvált a szerkesztéstől, s csak az ideai év márciusában lépett be ismét az Egyetértés kötelékébe. E lap tárcarovatában jelentek meg a katonai életből merített nagyszámu tárcái. Önálló novella-kötetét, a mely „Komorovcsák kapitány“ címmel 1902-ben látott napvilágot, a közönség és a kritika nagy elismeréssel fogadta.

A képviselőháznak most tagja először és kerületében a függetlenségi zászlót a volt szabadelvűpárti képviselővel, Tuba Jánossal szemben vitte győzelemre.

SZÁSZ ZSOMBOR

Kolozsvártt, 1871 november 24-én született. Ugyancsak Kolozsvártt végezte középiskolai és egyetemi tanulmányait is s miután összes szigorlatait kitüntetéssel tette le és a jogi és államtudományi doktorátust megszerezte, Marosvásárhelyt ügyvédi vizsgát tett. Ügyvédi gyakorlatot azonban nem folytatott, hanem 1898-ban külföldre ment s a következő éveket felváltva Párisban, Londonban, Rómában és főleg az észak-európai államokban töltötte. Két esztendeig Stockholmban és Krisztiániában élt s ez alatt az idő alatt két kitűnő politikai munkát irt „A norvég és svéd államkapcsolat történetéről“ és a „Norvég demokráciáról“.

A tavalyi évben tért vissza Magyarországra s a most lefolyt általános választáson a diósadi kerület választotta meg függetlenségi és 48-as alapon.

SZEMERE HUBA

Szabolcson, 1856-ban született. Főgimnáziumi tanulmányait Budapesten, a jogot és a gazdasági szakot pedig a hallei egyetemen elvégezve, hosszú tanulmányutat tett és bejárta az egész Nyugat-Európát.

Hazatérte után belépett a Pesti Napló szerkesztőségébe és előbb ennek a lapnak volt közgazdasági rovatvezetője, majd pedig két esztendeig a Gazdasági Lapokat szerkesztette. A hirlapírással felhagyva, az esztergommegyei Gomba községben fekvő jószágán gazdálkodással foglalkozik.

A képviselőháznak egy ízben, az 1892—96-iki országgyűlésén, mint a zilahi kerület képviselője már tagja volt, az idei évi általános választások alkalmával pedig Monoron választották meg egyhangulag függetlenségi és 48-as párti képviselőnek.

SZENTIVÁNYI ÁRPÁD

A képviselőháznak régi és nagytekintélyű tagja. Gömörmegyében, Panyiton született 1840 március 15-én s miután középiskoláit és egyetemi tanulmányait befejezte, birtokán gazdálkodott, e mellett tevékenyen szerepelve Gömör vármegye közügyeiben és társadalmi életében.

1886 óta a gömöri evangélikus egyházmegye felügyelője.

A képviselőházban harminchárom esztendeje, 1872 óta megszakítás nélkül ugyanazt a kerületet, a kövi választókerületet képviseli.

1877-ig a szabadelvűpártnak volt tagja, ez időtől kezdve pedig a nemzeti pártnak, a melynek később alelnökévé is lett.

1899-ben a pártközi megállapodást ő is aláírta a nemzeti párt részéről. Pártjának beolvadása alkalmával a szabadelvűpártba lépett be, e párt egyik alelnökévé választatott és a párt kötelékében maradt a legközelebbi multig, a mikor a Tisza-kormány utolsó napjaiban bejelentette kilépését, pár nappal később pedig, az inparlamentáris Fejérváry-kormány kinevezése után, belépett a függetlenségi és 48-as párt taborába.

SZLUHA JÁNOS

A vas megyei Dozna községben született 1844 március 23-án. Tanulmányait Pozsonyban végezte el és rövid ideig Tolna vármegye aljegyzője volt.

A közszolgálatból megváltván, a fejérmegyei Cecén gazdálkodik.

Képviselővé a függetlenségi és 48-as párt elveivel az idei évi általános választások alkalmával választották meg Tolnamegye szakcsi kerületében első ízben és pedig szabadelvűpárti ellenfele visszalépven, egyhangu választással.

SZUNYOG MIHÁLY

Egyike a Ház legfiatalabb tagjainak. A somogy megyei Pusztá-Inámban született 1878 szeptember 23-án. Középiskoláit Pécsen végezte, a jogot pedig a budapesti egyetemen hallgatta. Egyetemi tanulmányaival egyidejűleg elvégezte a bécsi kereskedelmi akadémia külön tanfolyamát (Abiturienten-Curs) és a Magyar Általános Hitelbank tisztviselője lett. 1902-ben a kolozsvári tudományegyetemen jogtudori fokozatot nyert. Még egyetemi hallgató korában hírlapírói munkásságot is fejtett ki. Munkatársa volt a „Magyarországnak“ és a kolozsvári „Ellenzéknek“. Majd jogi gyakorlatra Kaposvárra ment s itt felelős szerkesztője lett a „Népjog“ című politikai lapnak. Az irodalom terén történelmi tanulmányaival és kereskedelmi szakirodalmi cikkeivel, de különösen mint essay-író tűnt ki. Ő fordítja és rendezi sajtó alá az „Erdélyi Történelmi Társulat“ megbízásából Czech tábornok emlékiratait.

Hosszabb utazásokat tett Európában. Beutazta Angliát, Francia-, Német- és Olaszországot. Beszél a magyar nyelven kívül franciául, angolul és németül.

Jelenleg ügyvédi gyakorlatot folytat. A parlamentbe a mátészalkai kerület küldötte fel függetlenségi és 48-as programmal s az 1905 február 17-én összeült képviselőháznak egyik korjegyzője volt. Jegyzője a függetlenségi és 48-as pártnak.

TELEKI ARVÉD gróf

A függetlenségi és 48-as pártnak e nagykészültségű és nagy tudású új tagja Budapesten született 1865-ben. Gimnáziumi tanulmányait a bécsi Theresianumban, a jogot pedig a bécsi egyetemen, a párisi École des sciences politiques-en és idehaza, a budapesti egyetemen végezte, letéve a jogtudományi és államtudományi vizsgákat is.

Tanulmányai befejeztével, 1887-ben megnősült, Teleki Bella grófnőt véve feleségül. Voltaképpen a diplomáciai pályára készült s ebből a célból a francia és angol nyelvet tökéletesen, az olasz nyelvet pedig részben elsajátította, sőt e pályára való előkészületképpen hosszabb tanulmányutakat is tett Olasz-, Francia-, Angolországban és Svájcban. — Atyjának halála után azonban a diplomáciai pálya helyett a gazdaságira lépett és átvette családja nagy kiterjedésű és saját kezelésben álló birtokainak vezetését. Mint magyar mezőgazda, csakhamar a legelső köze küzdötte fel

magát. Birtokain a régi ugarrendszert rövid idő alatt intenzív, vetőmagvakat és tenyészállatokat termelő gazdálkodással váltotta fel, a melyeknek központja az alsófehérmegyei drassói uradalom nemcsak az erdélyi megyéket, a Duna-Tisza közét, a Dunántúlt és a Felvidéket látja el kiváló minőségű vetőmagvaival, tenyészbikáival, sertéseivel és baromfiaival, hanem Horvátországban, Romániában és Ausztriában is kiterjedt vevőköre van, sőt pár év előtt az orosz cár is drassói bikát vétetett Krimfél-szigeti uradalmaiba. A drassói uradalom különböző mezőgazdasági kiállításokon harminckét díjat, illetve diszoklevelet nyert.

Nemzetgazdasági ismeretei és gyakorlati mezőgazdasági tudása bővítésére Teleki ujjalag beutazta az egész Közép-Európát s tanulmányai eredményét szaklapjainkban megjelent számos közgazdasági cikkben fektette le, utóbb pedig általános figyelmet keltett a Neue Freie Presseben, a Budapest, a Magyarország és az Ujság hasábjain az osztrák szakférfiakkal, valamint a bukott szabadelvűpárt közgazdászaival folytatott nagyszerű vitája. A függetlenségi pártba való belépése — a melyet egy egész csomó ilyen belépés követett — felkeltette iránta a közfigyelmet s Ujvidék szab. kir. városa előbbi képviselőjének váratlan lemondása folytán őt jelölte követévé. A szerb nemzetiségi propaganda e főfészkében a magyarok és németek testvéries összetartása tette lehetővé, hogy 1905 május 22-én Teleki Arvéd gróf Ujvidék függetlenségi és 48-as párti képviselője lett.

Kerülete bizalmát nem sokáig tartotta előlegképen, mert már június 2-án nagy szakbeszédével, melyet a Házban Kossuth Ferenc önálló vámtarifa-javaslatával mellett tartott, magára vonta az egész ország érdeklődését és figyelmét.

THALY LÁSZLÓ

Csép, komárommegyei községben, 1846 január 11-én született. Testvére Thaly Kálmánnak, a függetlenségi párt tiszteletbeli elnökének.

Orvostudori diplomáját a budapesti egyetemen szerezte meg s a nagyhirű operateur, Kovács Sebestyén Endre asszistense lett.

A honvédség megalakulásakor mint ezredorvos a hadsereg kötelékébe lépett. A honvédségnél 1900-ig szolgált, a mikor mint I. oszt. főtorzsorvos, ezredesi ranggal nyugalomba vonult.

Azóta hosszabb etnografiai és művelődéstörténeti tanulmányutat tett Európában, Ázsiában és Afrikában.

1901-ben Fülöpszálláson Csávolszky Lajossal szemben kisebbségben maradt, míg a mostani választásnál a kaposvári kerületben, mint a függetlenségi és 48-as párt jelöltje, 1206 szavazattöbbséggel buktatta meg Makfalvay Géza földmivelésügyi államtitkárt.

TÖRÖK FERENC

Udvarhelymegyében, Lövétén született 1870 június 8-án. Középiskoláit a székelyudvarhelyi és gyulafehérvári gimnáziumokban elvégezvén, ugyancsak Gyulafehérváron theológiát tanult.

Tanulmányai befejeztével 1895-ben pappá szenteltetett s előbb Csik-szentmártonban, majd pedig Csikszeredán volt segédlelkész s ez utóbbi helyen hittanár is.

1899-ben a csikszeredai plébánia adminisztrátora lett, 1902 június havában pedig Gyergyó-Csomafalvára plébánossá nevezték ki.

Csikmegye körzetében kiváló módon vett részt, hivei között nagy népszerűségnek örvend és tevékeny része van a megyebeli függetlenségi és 48-as párt szervezésében és mozgalmaiban.

E párt programjával választották meg az idei évi általános választások alkalmával a csikkarcfalvai választókerületben a szabadelvűpárt jelöltjével szemben.

URAY IMRE

A tiszaháti kerület függetlenségi képviselője Kércsen, Szabolcs-megyében született 1850 március 15-én. A gimnáziumot elvégezván, jogot hallgatott a budapesti egyetemen és már mint első éves jogász, Bereg-megye tiszteletbeli aljegyzőjévé neveztetett ki.

Miután tanulmányait befejezte és önkéntesi évét leszolgálta, 1874-ben átvette beregi jószága kezelését. A megye közéletében kiváló szerepe volt s az ő nevéhez fűződik a beregmegyei függetlenségi párt megalakítása, a melynek elnökévé választatván, zászlóvivője lett a megyei ellenzék mozgalmainak.

A beregi ev. ref. egyházmegye ügyeinek vitelében is élénken részt vesz, mint az egyházmegye gondnoka.

Az 1896-iki országgyűlési ciklust kivéve, 1887 óta állandóan a tiszaháti kerületet képviseli a parlamentben.

URAY MIKLÓS

A szabolcsmegyei Kércsen született 1868 augusztus 2-án. Középiskoláit Máramarosszigeten, gazdasági tanulmányait pedig a magyaróvári akadémián befejezván, Szabolcsmegyében fekvő birtokán gazdálkodással foglalkozott. Tagja a megye törvényhatósági bizottságának.

Mint a nyírbátori kerület függetlenségi és 48-as párti képviselője, most tagja először a képviselőháznak. Kerületét a szabadelvűpárttól hódította el.

VAJAY ISTVÁN

A somogy megyei Mágocsra született 1863. december 11-én. Gimnáziumi tanulmányait előbb a veszprémi kegyesrendűeknél, majd pedig a pécsi püspökség szemináriumában végezte. 1887-ben felszenteltetvén, Gödrére, Ráckevére, majd pedig Mágocsra került, mint káplán.

Már mint segédlelkészt megyebizottsági taggá választották. Ez időtől fogva Baranyamegye közeletében élénk szerepet játszik s különösen feltűnt a megyegyűléseken tartott ellenzéki beszédeivel. — Foglalkozott a szépírodalommal is, megjelent egy elbeszélés kötete s szerkesztett egy népies folyóiratot.

Képviselővé 1892-ben választották meg először Szalántán, de 1896-ban és 1901-ben nem nyert mandátumot. Ez alatt az idő alatt Bölcskén lett plébános s mint ilyent az idén régi kerülete, a szalántai újból képviselőjévé választotta a függetlenségi párt programjával.

VARGA KÁROLY

Született 1838 december 14-én. Miután jogi tanulmányait elvégezte, ügyvédi oklevelet szerzett s azóta Szabadkán folytat gyakorlatot.

A szabadkai gazdasági banknak igazgatója.

A képviselőháznak már tagja volt 1869-től 1881-ig, mint Szabadka I. kerületének képviselője, s az idei évi általános választások alkalmával ugyanezen kerület mandátumát hódította el a Tisza-párttól a függetlenségi és 48-as párt részére.

VÁRADY IMRE

1867 március 1-én született a torontálmegyei Katalinfalván s miután középiskoláit Nagybecskereken elvégezte, a budapesti egyetemen hallgatott jogot és itt nyerte el a jogtudori diplomát is.

Az ügyvédi vizsgát letévén, 1893-tól kezdve Nagybecskereken folytat ügyvédi gyakorlatot.

Torontálmegye közéletében élénk szerepet visz s a torontáli ellenzék törekvéseinek előmozdítására négy évvel ezelőtt lapot is alapított.

Az idei képviselőválasztások alkalmával Makfalvay Géza földművelésügyi államtitkárral szemben választotta meg Nagybecskerek városa függetlenségi és 48-as programm alapján.

VÁRADY KÁROLY

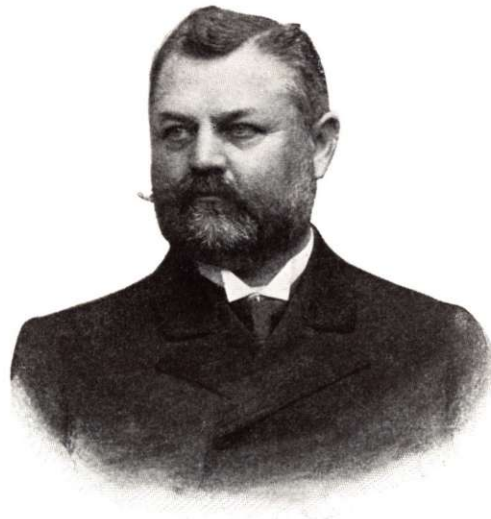
Tornán, 1859 november 8-án született. Középiskoláit Rozsnyón és Iglón, egyetemi tanulmányait pedig Budapesten elvégezvén, megszerezte a jogtudori fokot.

Miután a főváros legjobb irodáiban volt gyakorlalon, ügyvédi oklevelet nyert és mint ügyvéd Budapesten telepedett meg.

A társadalom terén különösen a Magyar Egyesület létrehozásában szerzett érdemeivel válik ki.

A képviselőházban először 1892-ben foglalt helyet, mint a gödöllői kerület követe.

A következő ciklusban nem volt képviselő, de már 1901-ben a görgői kerület választotta meg, s ugyancsak e kerület bizta meg képviselétével az idejévi választások alkalmával is.

VERESS JÓZSEF

Az orosházi kerület képviselője 1851 január 2-án Orosházán született. Középiskolai tanulmányait Szarvason végezte s egyideig a budapesti egyetemen jogot hallgatván, a soproni theologiai tanfolyam hallgatója lett, majd egy évet Halleban, Németországban töltött. Hazakerülvén, a soproni evangélikus liceumhoz választották meg a magyar nyelv és irodalom tanárának s rövid idő múlva magyar hitszónoknak. 1879-ben a szülővárosa, a legnagyobb magyar evang. gyülekezet hívta meg lelkészének, a hol egyházi beszédei és a közélet terén kifejtett tevékenysége révén olyan népszerű lett, hogy 1884-ben a kerület képviselőjévé választotta. — Azóta, az 1896-iki országgyűlést kivéve, a mikor a kormánypárti jelölttel szemben csekély kisebbségben maradt, állandóan az orosházi kerületet képviseli függetlenségi programmal. A mult lezajlott választáson győzelme olyan biztos volt, hogy a kormánypárt nem is állított vele szemben jelöltet.

Irodalmi működését 1876-ban kezdette meg egyházi és társadalmi lapokban. Megírta Orosháza történetét és statisztikai ismertetését. Egyházi beszédei két kötetben „Hirdesd az igét!” címmel jelentek meg s 1896 óta szerkeszti az „Evang. egyház és iskola” című hetilapot. Ugyanez évben a békési egyházmegye esperese lett.

Az egyházi közigazgatás terén nagy tevékenységet fejt ki. Parlamenti szerepléséből kiválik az 1848: XX. t.-c. ügyében tartott beszéde. Leginkább tanügyi dolgokban szólal fel a képviselőházban.

VERTÁN ENDRE

A tordai kerület egyhangulag megválasztott követe régi és kitűnő híve a függetlenségi és 48-as párt eszméinek.

Tordán, 1864-ben született s ugyanitt végezvén középiskoláit, Kolozsvárott hallgatott jogot.

Tanulmányai befejeztével megszerezte az ügyvédi oklevelet és azóta Tordán folytat ügyvédi gyakorlatot.

Torda-Aranyosmegye közéletében vezetőszeret vizs; vezére és hosszabb ideje elnöke a megyei függetlenségi pártnak, s tagja a törvényhatósági bizottságnak.

Szülőhelyén több humanitárius és társadalmi érdekű intézményt és egyesületet létesített.

Mint a függetlenségi párt jelöltje 1901-ben hódította el a szabadelvűpárttól Tordát, a hol az idén is közlekedéssel nyerte mandátumát.

VILÁGHY GYULA

A tatai kerület új képviselője egyike a legkiválóbb dunántúli gazdáknak. Pusztakörtvélyesen, Komárommegyében 1857 február hó 14-én született. Középiskoláit Tatán és Budapesten a kegyesrendiek gimnáziumában végezte, a jogot Bécsben és Budapesten, ahol az államtudományi államvizsgát is letette. Tanulmányai befejeztével előbb atyjának nagy kiterjedésű gazdaságaiban gazdálkodott, majd fűzitői birtoka vezetését vette át. Mint kiváló mezőgazda csakhamar ismertté lőn. Tagja az országos magyar gazdasági egyesületnek, valamint a komárommegyei, pestmegyei és nógrádmegyei gazdasági egyesületeknek.

Nagyobb gazdasági tanulmányutat tett Francia-, Német- és Olaszországban. Birtokán jóhírű versenyistállót tart fenn. Komárom vármegye megyebizottsági tagja és szolgálton kívüli honvéd huszárfőhadnagy.

Az 1905-iki választások alkalmával gróf Eszterházy Ferenc szabad-
elvével szemben Tatán választották meg függetlenségi párti programmal.

VISONTAI SOMA

A magyar jogászvilág egyik előkelő helyet elfoglaló kapacitása. Gyöngyösön 1854 november 19-én született. Főgimnáziumi tanulmányait Gyöngyösön és Budapesten, a jogot pedig a budapesti egyetemen elvégezvén, 1882-ben ügyvédi vizsgát tett, s azóta a főváros egyik legkeresettebb és legjobb hírű ügyvéde.

Már jogász korában foglalkozott hírlapírással is; közgazdasági kérdésekben vezércikkeket írt a lapokba és szerkesztett egy „Vasut“ című közlekedési szaklapot.

Képviselői megbízatást először Ujvidéken 1892-ben nyert, a hol népszerűségét Tomics Jása radikális szerb lapszerkesztő gyilkossági perében védőügyvédi minőségben való szereplésének köszönhette. Az országgyűlésen részben az igazságügyi bizottságban, részben a Ház plenuma előtt csakhamar feltűnt jogi tudásával és szónoki képességével. Sok beszédben foglalkozott közgazdasági kérdésekkel is. 1896-tól kezdve Gyöngyös városát képviseli, s egyike a függetlenségi és 48-as párt legjobb erőinek. A székesfőváros társadalmi életében kiváló szerepet visz.

ZAKARIÁS JÁNOS

Háromszékmegye Kovászna kerületének képviselője 1867 szeptember 12-én született Brassóban.

Középiskoláit szülővárosában, jogi tanulmányait pedig Budapesten elvégezve, ügyvédi oklevelet nyert és 1892 óta Brassóban folytat ügyvédi gyakorlatot.

Brassó megyében, e nemzetiségi többségű vármegyében kiváló harcosa a magyar állameszmének s ez eszme védelmére szerkesztette a Brassó, Brassói Ujság és a Brassó megyei Hírlap című lapokat.

Tevékeny részt vesz az országos ügyvédi mozgalmakban, mint a kamara titkára. Titkára volt sok évig az Emke brassói osztályának, elnöke a brassói torna és vívóegyesületnek, valamint a brassói iparos-ifjak egyesületének is, a mely az ő vezetése alatt sikerült iparkiállítást is rendezett.

Alelnöke az Erdélyi Kárpát Egyesületnek s elnöke az egyesület brassó megyei osztályának.

Tevékeny részt vett az 1902-iki tusnádi székely kongresszuson is és mint Brassó vármegye törvényhatóságának és Brassó város képviselő-testületének tagja, az erdélyrészi magyarság ügyeinek lelkes szószólója.

A képviselőháznak az idei évi általános választások alkalmával lett tagja először a függetlenségi és 48-as párt programja alapján.

ZICHY MIKLÓS gróf

A komárommegyei Szentpéteren 1856-ban született. Gimnáziumi tanulmányait magyarországi és ausztriai középiskolákon elvégezve, a pozsonyi jogakadémia hallgatója lett, majd pedig a morvafehértemplomi lovas hadapródiskolát végezte el. A hadseregbe mint hadapród lépett be a 11. sz. cs. és kir. huszárezredhez és a tényleges katonai szolgálatból 1894-ben főhadnagyi ranggal vált meg. Mint tiszt egyideig Pozsonyban Frigyes főherceg udvarához volt beosztva.

Szentpéteri jószágán gazdálkodással foglalkozik s mint Komárom vármegye törvényhatóságának virilistája, tevékenyen részt vesz a megye közügyeiben.

A képviselőháznak az idén lett először tagja. Az udvardi választókerületben buktatta ki Feszty Béla volt szabadelvűpárti képviselőt s a függetlenségi és 48-as párt programjával nyert mandátumot.

ZICHY VLADIMIR gróf

Komárommegyében, Szentpéteren született 1864 március 4-én. Középiskolái befejeztével jogot végzett és gazdasági tanulmányokat is folytatott. Neje Zichy Melanie grófnő, a kivel 1901-ben kelt egybe.

Mint biharmegyei nagybirtokos élénk részt vesz a közéletben. Ujabban a sajtó terén is működik, mint az Egyetértés vezércikk írója.

Képviselővé az idén választották meg először. A balassagyarmati kerületben aratott győzelme a szabadelvűpárttól a függetlenségi párt által elhódított kerületek számát növelte.

ZLINSZKY ISTVÁN

A magyar sportnak egyik legkiválóbb művelője és a hazai sportirodalomnak jeles tollforgatója és szinte megalkotója. Nagykátán, 1875 augusztus 1-én született s miután középiskoláit és jogi tanulmányait Budapesten elvégezte, Aradon megalapította a „Függetlenség“ című politikai napilapot. E lapnak jelenleg is kiadótulajdonosa. Huzamosabb ideje vezeti a „Magyarország“ sportrovátát, a mely az első ilyenmű önálló magyar újságrovat volt. Felelős szerkesztője a „Független Hírlapnak“ is.

Nagy testi erejű férfi, a ki hat éven keresztül legyőzetlenül őrizte meg a Magyar Athletikai Club birkozó-bajnokságát. — „Sport“ című darabjában, a mely az Uránia tudományos színházban nagy sikert aratott, különösen a régi görög sportot mutatta be rendkívül sikerült vonásokban. E darab a magyar sportirodalom legszámottevőbb terméke s érte Wlassics akkori kultuszminiszter elismerését fejezte ki a szerzőnek.

A képviselőházban az idei évben foglalt helyet először, mint a dorogi kerület képviselője, a melynek mandátumát függetlenségi elvek alapján nyerte el Sacelláry György volt szabadelvűpárti képviselővel szemben.

BERECZ ÁBEL

A vasvármegyei Saág községben, 1850 augusztus 26-án született. Középiskolai tanulmányait Sopronban, az ev. lyceumban végezte, a jogot pedig a győri kir. jogakadémián.

Köz- és váltóügyvédi oklevelet 1873-ban nyert. s még ez évben Sopronban nyitott irodát. Katonai kötelezettségének, mint egyéves önkéntes a 76-ik gyalogezrednél tett eleget és 1878-ban, mint tartalékos tiszt, résztvett Bosznia okkupációjában.

1884 óta ügyésze a soproni ügyvédi kamarának, ügyésze továbbá a soproni népbanknak és a medgyesi takarékszövetkezetnek is.

A társadalmi életben, mint Sopron magyarosításának előharcosa szerzett kiváló érdemeket, a politikában pedig, mint az ujonnan megalakított soproni függetlenségi és 48-as pártnak elnöke fejtett ki tevékenységet.

1905 január 28-án Gränzenstein Béla volt államtitkárral szemben kisebbségben maradt, Gränzenstein lemondása után azonban az április hó 4-iki választáson nagy szótöbbséggel győzött.

Sopron városának ő az első függetlenségi képviselője.

HELLEBRONTH GÉZA

Nagytekintélyű hevesmegyei család sarjadéka. Ősei a 18-ik században telepedtek le a vármegyében, s közülük az egyik dicsőséges emlékezetű II. Rákóczi Ferenc hűséges és vitéz kapitánya volt. Családjának ez előtt is és most is nagy szerep jutott a vármegye közéletében.

Hellebronth Géza 1855-ben született. Egerben járta ki a középiskolát, majd Budapesten végezte el egyetemi tanulmányait. Azóta állandóan családi birtokán, a szolnokmegyei Gyendán gazdálkodik, a hol gyönyörű templomot építtetett, melyről érdemes fölemlíteni, hogy mint szenvedélyes furó-faragó, összes esztergályos munkáit sajátkezűleg művészi módon maga faragta ki. Az 1901. évi választások alkalmával választották meg először Hevesmegyében Fügeden, Ugron-párti program alapján.

A függetlenségi pártban, a melynek programjával kerülete az 1905-iki választáskor egyhangulag ismét beválasztotta, a közigazgatás terén nagy tekintély.

MISOGA SÁNDOR

A ráckevei választókerület új képviselője, egyike a székesfőváros legismertebb nagyiparosainak.

A pestmegyei Pátyon született 1858-ban, mint egyszerű falusi szabómester fia. Szülei a papi pályára szánták, de az iskoláztatásban egy véletlen baleset következtében történt lábtörés meggátolta, s így atyja iparát tanulta.

A fővárosba kerülve, csakhamar egyik jőnevű szabóterem társtulajdonosa lett, majd pedig maga nyitott üzletet, s azt rövid idő alatt a legjobb hírű egyenruházati intézetek sorába emelte.

Ipari tevékenységén kívül élénken részt vett a társadalmi életben, sőt a politikában is. A függetlenségi elvek terjesztésére 1901-ben „Ébredés” címmel politikai hetilapot alapított, a mely lapnak jelenleg is kiadótulajdonosa. Igazgatója, illetve választmányi tagja több fővárosi pénzintézetnek is.

Képviselővé a ráckevei kerületben Hegedüs Károly halála után időközi választáson választották meg 1905 július hó 15-én, és pedig, mert ugyancsak függetlenségi párti ellenjelöltje visszalépett, egyhangulag.

NAGY SÁNDOR

1871 április 2-án született Szarvason. Miután középiskoláit szülővárosában, egyetemi tanulmányait pedig Budapesten befejezte és elnyerte a jogtudori oklevelet, ügyvédi vizsgát tett és Aradon lett gyakorló ügyvéd.

A magyar vidéki sajtó egyik legagilisabb munkása, a ki kiváló publicisztikai tevékenységet fejtett ki mint főmunkatárs az „Arad és Vidék“-ében és mint szerkesztő az „Aradi Hétfői Ujság“-ban. Tagja Arad törvényhatóságának.

A képviselőházba időközi választáson 1904-ben a nagylaki kerület választotta be függetlenségi és 48-as programm alapján, s ugyanebben a kerületben nyert az idejé általános választások alkalmával abszolút többséget szabadelpvűparti és nemzetiségi ellenjelöltjeivel szemben.

STEINER FERENC

Régi temesvári patricius családból született 1856 március 6-án. Középiskoláit Gyönkön és Temesvárott végezte, majd a gyógyszerészi pályára lépett s két évig a gráci egyetemet látogatta. Katonai szolgálata tartama alatt részt vett a boszniai hadjáratban. 1879-ben Temesvárott a városi gyógyszertár tulajdonosa lett s e téren működött 1886-ig, a mely időtől fogva kizárólag a közügyeknek szentelte életét. A nyolcvanas években a Schulverein nemzetellenes izgatásai ellen alakult társadalmi egyesületek megteremtésében és vezetésében főszerepe volt. Vezető szerepe jutott a temesvári magyar színészet állandósításában, kiváló tevékenységet fejt ki a délvidék minden hazafias és humanitárius mozgalmában. Kezdeményezésére létesült a temesvári honvédelem és jelentékeny része volt a szabadfalui Bem-émlék felállításában is.

Temesvár város törvényhatósági bizottsági tagja s a temesmegyei honvédegylet tiszteletbeli tagja. Egyik megalapítója volt 1884-ben a délvidéki mérsékelt ellenzéki, későbbi nemzeti pártnak, melynek elvei terjesztésére 1892-től 1896-ig szerkesztette a „Délvidéki Ellenőrt“, majd pedig a „Südungarische Reform“ című politikai lap megalapításában vett kiváló részt. A kisbecskereki kerületben 1901-ben választották meg először, míg az idén 1905 február 10-én a pótválasztásnál egyhangulag 48-as programmal nyert mandátumot.

SZILÁGYI ISTVÁN

A szerencsétlen véget ért Keglevich István gróf kerületének, a técsői kerületnek függetlenségi és 48-as programmal megválasztott új képviselője 1852. december 8-án született Mármaroszigeten, ahol édesatyja az ev. ref. lyceum igazgatója volt.

A szigeti lyceumban végezte középiskoláit, majd pedig a budapesti egyetem orvosi fakultását abszolválván, 1878-ban egyetemes orvos-tudor lett.

Két évvel később Mármaroszigeten telepedett le s előbb mint járási, később tíz éven át mint törvényszéki és fogházi orvos, majd pedig három évig mint városi orvos működött. 1892-től kezdve a vármegyei közkórház főorvosi tisztét tölti be.

A képviselőháznak most tagja első ízben.

BALOGH MIHÁLY

Nagyszalontán, 1874 január 8-án született. Középiskoláit Debrecenben befejezve, a magyaróvári gazdasági akadémiát végezte el és átvette szalontai birtoka kezelését.

Biharmegye közéletében és ellenzéki mozgalmaiban élénk szerepet visz, tagja a törvényhatósági bizottságnak, elnöke a nagyszalontai gazdakörnek és igazgatója a nagyszalontai gazdasági takarékpénztárnak.

A képviselőházba 1902-ben, időközi választásokon került be Nagyszalontán s az 1905-iki általános választások alkalmával ismét szülővárosa választotta meg nagy szótöbbséggel a függetlenségi és 48-as párt programja alapján.

SZLUHA ISTVÁN

Tolnamegye paksi kerületének országgyűlési képviselője 1850-ben született Szentiványon. Középiskoláit Budapesten elvégezve, gazdálkodásnak élt és nagyterjedelmű birtokai kezelésével foglalkozott, e mellett élénk részt vevé a közéletben.

Kerületét 1892 óta képviseli. Az Ugron-párt kötelékébe tartozott s az idei évben lépett be a függetlenségi és 48-as pártba.

1896 június 8-án a millenáris díszfelvonulásnál a korona és koronázási jelvények vitelére rendelt országgyűlési küldöttség tagja volt.

PALLY SÁNDOR

Nem országgyűlési képviselő ugyan, de mint Kossuth Ferencnek és a függetlenségi és 48-as pártnak titkára és a nemzeti ügyért való nagy küzdelem egyik kiváló érdemű részese, méltán foglal helyet az ellenzék bajnokai között e könyvben.

Szabolcsmegyében, Tornynos-Pálcán született 1875-ben s középiskoláit elvégezve, az orvosi pályára lépett és a budapesti egyetemen az orvosi fakultást abszolválta. Ezután két évig a Vaskovics-féle szanatorium segédorvosa volt, majd pedig a Poliklinikán működött ugyanily minőségben. 1901 szeptember 1-én vállalta el a függetlenségi és 48-as párt másodtitkárságát, majd pedig Ráth Endrének képviselővé történt megválasztása után egyhangulag őt választották meg a párt főtítkárává.

Az obstrukció alatt végzett óriási munkájával, valamint a Héderváry és Tisza minisztersége alatti nagy parlamenti harcok során számtalan jelét adta politikai rátermettségének, de különösen nagy érdemeket szerzett magának az 1905 januári képviselőválasztások idején. Szinte élettani ritkaságok közé tartozik rendkívüli memoriája, a melynek minden időben, de főleg a választások alatt számtalan tanujelét adta. Pally Sándor rendíthetetlen híve Kossuth Ferencnek, a kinek, valamint a függetlenségi pártnak és a koalíciónak bizalmát osztatlanul bírja. Működésének megbecsülhetlen voltát legjobban jellemzi Kossuth Ferencnek egy szinte szállóigévé vált mondása, a melyben egy alkalommal Pallyt a „diskrécio szobrának” nevezte el.

NÉPPÁRT

ZICHY ALADÁR gróf

Az országgyűlési néppárt ifju elnöke és a szövetkezett balpárt tagja Zichy Nándor gróf másodszüllött fiául született a fejérmegyei Nagylángon, 1864 szeptember 4-én. Gimnáziumi tanulmányait részint magánuton, részint Budapesten végezte, a jogot pedig a strassburgi, innsbrucki és budapesti egyetemeken hallgatta. Ezután katonai kötelezettségének tett eleget s a hadseregben tartalékos huszárhadnagyi rangot nyert, majd pedig Halleba ment az ottani gazdasági akadémiára. Két ízben hosszabb tanulmányutat tett Európában. 1893-ban visszatért Magyarországra és nőül vette Hunyady Imre gróf és Györy Felicitás grófnő leányát, Henriettet. Még ugyanez évben a főrendiház tagja lett s ugyancsak 1893-ban megkapta a kamarási méltóságot is. A főrendiházban két ízben a jegyzői tisztelet töltötte be. Képviselővé 1896-ban választották meg Nagykanizsán s azóta e kerületet képviseli a néppárt programjával, a melynek 1903-ban, Zichy János gróf lemondása után, elnökévé választott. A most folyó országgyűlés nagy nemzeti küzdelmeiben való részvétele, valamint a vezérlőbizottságban való szereplése osztatlan elismeréssel találkozott és országszerte népszerűséget szerzett nevének.

RAKOVSZKY ISTVÁN

E nagykészültségű és jeles talentumu politikus, a képviselőháznak és a néppártnak alelnöke, a szövetkezett balpárt vezérlőbizottságának tagja Bécsben született 1858 június 16-án. Iskoláit Pozsonyban végezte s miután jogi tanulmányait is befejezte, a katonai pályára lépett. Betegsége miatt azonban csakhamar elhagyta a hadsereget és Olaszországban keresett s talált gyógyulást. Hazatérte után Liptómegyében csakhamar élénk és jelentős szerepet játszott e megye ellenzékének mozgalmában.

Az egyházpolitikai vita során megalakult néppártnak kezdettől fogva kiváló harcosa volt. 1896-ban képviselővé választván, rövid időn pártja vezérszónoka lett. Így a delegációkban is a néppárt ellenzéki álláspontját képviselte, 1899-ben pedig ő írta alá pártja nevében a Széll-kormányossal kötött paktumot. 1901-ben két kerületben is megválasztották, ő a csornai mandátumot tartotta meg s ezt a kerületet képviseli a most folyó országgyűlésen is. 1903-ban a néppárt elnöke lett, az idei év februárjában megalakult képviselőháznak pedig alelnöki székébe emelte az ellenzéki pártok bizalma.

Rakovszky véleményét a helyzet felől az év elején a király is kikérte.

KAAS IVOR báró

A magyar publicisztika régi és nagytekintélyű munkása Lonthon, 1842 január 24-én született. Idegen származásu atyja magyar nőt, Ivánka-leányt vett feleségül, a ki gyermekeit teljesen magyar szellemben nevelte.

Jogi tanulmányait a budapesti egyetemen végezte és még mint egyetemi hallgatót, két ízben fogták el politikai okokból, s másodszor felségárulás vádja alatt hét hónapig volt bebörtönözve.

Miután tanulmányait befejezte, külföldre ment, Amsterdamba, a hol egy bankháznál nyert alkalmazást.

1866-ban tért vissza Magyarországra, s előbb rövid ideig a fővárosnál működött, majd pedig belépett a „Hon“ szerkesztőségébe, a következő évben pedig a „Hazánk“ című lap munkatársa lett.

1868-ban a keletázsiai expedícióval elutazott s megkerülte a földet. Utjáról megtérve, 1870-ben a sajtóirodában nyert fogalmazói állást, de

még ugyanez évben lemondott hivataláról s egészen és végleg ujságírássra adta magát.

Öt évig a „Reform“-nak volt munkatársa, majd a „Pesti Napló“-nak, később pedig a „Budapesti Hírlap“-nak főmunkatársa lett. A legújabb időben ír vezércikkeket egyéb ellenzéki lapokba is.

Képviselővé 1875-ben Hátszegen választották meg első ízben; politikájában 1876 májusától kezdve Tisza Kálmán ellen fordult s azóta mindig ellenzéki. Az egyházpolitikai javaslatokat a sajtó terén erősen ellenezte és a néppártba megalakulása után azonnal belépett.

Néppárti program alapján nyert mandátumot 1903-ban időközi választáson, 1905-ben pedig az általános választások alkalmával, mindkét ízben Zsámbokréten. Tagja a szövetségetts balpárt vezérőbizottságának.

MOLNÁR JÁNOS

Az országgyűlési néppárt nagytekintélyű tagja és volt elnöke 1850 május 5-én született az esztergommegyei Táth községben. Miután a gimnáziumot és theológiai tanulmányait Esztergomban elvégezte, 1872-ben áldozárrá szenteltetett fel és Esztergomban lett segédlelkész. 1880-ban esztergomi, 1881-ben pedig komáromi plébánossá neveztetett ki, két évre rá pedig apát lett. 1894-ben pápai prelátussá nevezte ki XIII. Leo, 1903 óta pedig esztergomi kanonok.

Az egyházi irodalom terén a „Sacré Coeur“ apáca-szerzet történetének összeállításával vált ki, de irodalmilag működött egyéb téren is, különösen „Emlékeim Belgium-, Anglia- és Hollandiából“ című utleírásával és sok politikai tendenciájú röpiratával.

A politikában 1890-ben játszott először nagyobb szerepet, a mikor huszonhat esetben emeltek vádat ellene a Csáky-féle elkeresztelési rendelet áthágása miatt.

A néppártnak megalakulása óta egyik zászlóvivője, egyideig elnöke volt és e párt központi irodájának ma is vezetője.

A képviselőházban 1896 óta képviseli a sopronmegyei eszterházi választókerületet.

ARTIM MIHÁLY

A zborói kerület néppárti követe a sárosmegyei Niklova községben 1848 október 14-én született régi görög katolikus papi családból.

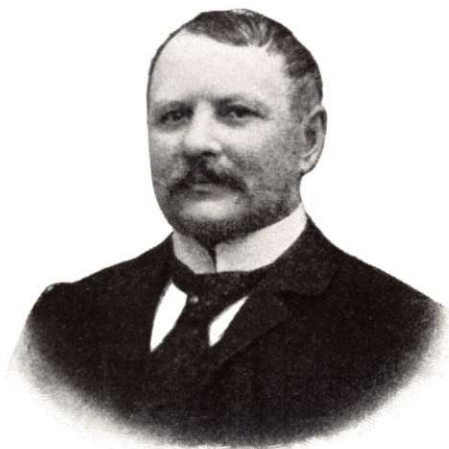
Atyja, a hazafias niklovai lelkész, a szabadságharc után hét ízben állott az osztrák haditörvényszék előtt. A bitótól ugyan megszabadult, de papi állásától felfüggesztetett, s csak később sikerült neki a kis javadalmu semetkóci lelkézséget elnyernie.

Artim Mihály középiskoláit az eperjesi piaristáknál végezte, majd a pesti központi papnöveldebe került a hittani tanfolyamra, a hol theologai szigorlatot is tett. Azután mint káplán előbb Zdobára, majd pedig Bechenóra került, a hol immár 28 esztendeje lelkészkedik.

Kiváló érdemei vannak a sárosi tótajku pór nép magyarosításának munkájában, s bechenói hivei kivétel nélkül magyar érzésűek és egytől-egyet írástudók.

Időközben, már lelkészkedése alatt megszerezte a tudori oklevelet.

A zborói választókerület most már másodszor küldötte fel a parlamentbe, és pedig ezuttal egyhangu választással.

BUZÁTH FERENC

Az országgyűlési néppárt régi és kiváló tagja 1857-ben, december 3-án született Beregszászon. A budapesti egyetemen a gyógyszerészetet hallgatván, 1877-ben oklevelet nyert.

Mint gyógyszerésztan-hallgató elnöke volt a fakultás segítő-egyesületének, s részt vett az ifjuság mozgalmában.

Atyja halála után átvette Beregszászon gyógyszerháza vezetését, s tevékeny szerepet vitt a város közéletében.

A parlamentben 1896 óta néppárti programmal képviseli a vas-megyei, rumi választókerületet.

Leginkább közegészségügyi kérdésekben szólal fel, de egyéb javaslatok tárgyalásában is részt vesz.

CSERNOCH JÁNOS

A néppárt e nagytekintélyű tagja 1852 június 18-án született Szakolcán, Nyitra megyében. Főgimnáziumi tanulmányai befejeztével Bécsben hallgatta a hittudományokat és elnyerte a teológiai doktorátust.

1874-ben áldozárrá szenteltetvén, előbb Radossócon, majd pedig Budapesten segédlelkészkedett. Mint budapest-terézvárosi káplánt 1886-ban az esztergomi szemináriumhoz tanárrá nevezte ki a hercegprimás, majd négy esztendő múltán szertartó és főszentszéki jegyző, később pedig hercegprimási titkár lett. 1887-ben udvari káplánná neveztetett ki, majd pápai kamarássá. 1888-ban esztergomi kanonok, két évvel később pedig schavnikai apát lett. Az egyházi irodalom terén kiváló és nagyszorgalmu működést fejtett ki: önálló művein kívül nagyszámu cikket, szentbeszédet és értekezést írt.

A képviselőházba néppárti program alapján első ízben szülőhelye, a szakolcai kerület 1901-ben választotta be, s ugyane kerület egyhangu választásával nyert az idén is mandátumot.

CSIZMAZIA FERENC

Szempcen, Pozsonymegyében született 1868 november 11-én. Gimnáziumi tanulmányait Pozsonyban és Esztergomban végezte. Mint Esztergom egyházmegyei növendékpapot a hercegprimás a budapesti tudományegyetemre küldötte theologiai tanulmányokra, a melynek befejeztével 1892-ben pappá szenteltetett. Egy évig a pozsonymegyei Tallós községben volt segédlelkész, 1893. év őszén pedig a nagyszombati érseki főgimnázium tanárává neveztetett ki. Tanári állásában éveken át az érseki konviktus tanulmányi felügyelője is volt.

A közügyek iránti meleg érdeklődéseért szülőhelyének, a szempci kerületnek választó polgársága már 1896-ban felajánlotta neki a képviselőjelöltséget.

Azóta a kerület bizalma még jobban összpontosult benne és a legutóbb megejtett választásokon három jelölt közül, mint néppárti jelölt, ő kapta a legtöbb szavazatot, a pótválasztáson pedig egyhangúlag választott meg a szempci kerület országgyűlési képviselőjévé.

DARÁNYI FERENC

A tolnamegyei Darány pusztán 1859-ben április 12-én született. Jogi tanulmányai befejezte után, s miután a jogtudori gradust is elnyerte, 1888-ban Kecskeméten ügyvédi irodát nyitott.

Közgazdasági tanulmányok céljából beutazta Német- és Franciaországot, s idehaza is — különösen a katolikus autonomia kérdése körül — kiváló publicistikai tevékenységet fejtett ki.

Először 1896-ban a szentlőrinci kerületben lépett fel néppárti programmal, de akkor kisebbségben maradt.

1901-ben, valamint az idén is, a zalamegyei baksai kerület választotta meg képviselőjévé.

DÖMÖTÖR MIHÁLY

A néppárt egyik legfiatalabb tagja, 1876-ban született. Gimnáziumi tanulmányai befejeztével a jogot a budapesti egyetemen hallgatta és itt szerezte meg a jogtudori gradust is.

Majd ügyvédi oklevelet nyert és 1903-ban a fővárosban nyitott ügyvédi irodát.

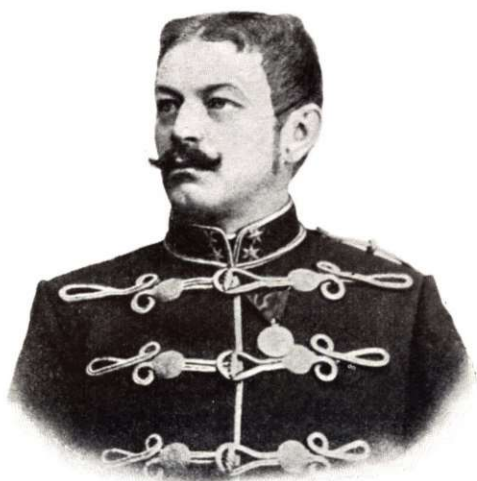
1905-ben a régi szabadelvűpárti bazini kerületben nyert mandátumot, az országgyűlési néppárt pedig jegyzőjévé választotta meg.

FARKAS JÓZSEF

A zalaegerszegi kerületnek immár három ízben megválasztott néppárti képviselője. Alsó-Dagodon, 1857 január 28-án született. Gimnáziumi tanulmányait Zalaegerszegen, Kőszegen és Sopronban, a jogot pedig a budapesti egyetemen elvégezve, zalai birtoka kezelését vette át és azóta gazdálkodással foglalkozik. Tagja Zalamegye közigazgatási bizottságának.

Képviselővé 1896-ban választották meg először. A mult országgyűlésen a képviselőház jegyzője volt. Az idei évi általános választások alkalmával szabadelpvüparti ellenfele, Veszter Imre visszalépvén, egyhangulag nyert mandátumot.

FÖRSTER OTTÓ

A baranyamegyei Pécsváradon, 1854-ben született, s miután középiskoláit Kalocsán és Pécsen elvégezte, a keszthelyi gazdasági tanintézet hallgatója lett.

Önkéntesi évét leszolgálva, mint huszárhadnagy 1878-ban résztvett Bosznia okkupációjában, s szolgálaton kívüli honvédhuszár főhadnagyi ranggal jelenleg is a hadsereg kötelékében van.

A képviselőháznak 1892 óta megszakítás nélkül tagja, állandóan a sárvári kerület mandátumával.

Először mint szabadelvűpártit választották meg, de az egyházpolitikai törvényjavaslatok miatt kilépett és 1900-ig pártonkívüli volt. Ez idő óta a néppárt tagja.

GIESSWEIN SÁNDOR

Egyike a képviselőház legkiválóbb képzettségű pap tagjainak. Tatán, Komárommegyében született 1856 február 4-én. Középiskoláit Tatán és Győrben, egyetemi tanulmányait pedig Bécsben és Budapesten végezte. 1878-ban pappá szenteltetett, két évvel később pedig a budapesti egyetem hittudományi karán doktorrá promoveálták.

Felszentelése után három esztendeig Kismartonban káplánkodott, majd Győrben a tanítóképzőn tanár lett. 1883-ban pedig szentszéki jegyző és püspöki titkár. Ebben a minőségben 1897-ig működött, a mikor a király győri kanonokká nevezte ki.

Az irodalomnak Giesswein Sándor régi és elismert munkása. Különös előszeretettel foglalkozik nyelvészeti munkákkal és pedig magyar, német és francia nyelven. Nagy, önálló munkában jelentek meg „Mizraim és Assur tanúsága“ címmel egyptológiai és assziológiai tanulmányai, s ezeken kívül számos cikket irt hittudományi, bölcsészeti és politikai lapokba. Egy évig a Dunántuli Hírlapot is szerkesztette. Irodalmi érdemei méltatásául a Szent István-társulat 1903-ban alelnökévé választotta.

A társadalmi téren különösen a katolikus nagygyűléseken tartott szociológiai és munkásvédelmi előadásaival tűnt ki. A nagygyűlés szociális szakosztályának elnöke.

Az ez évben lefolyt választások alkalmával a magyar-óvári kerület választotta meg néppárti programmal.

HENCZ KÁROLY

Az aradmegyei Elek községben 1877 október 31-én született. Középiskoláit Aradon, Temesváron és Szegeden, a jogot pedig Budapesten és Kolozsvártt végezte.

Mint jogász, a budapesti egyetemi körnek elnöke volt és vezető szerepet játszott a katolikus egyetemi ifjak kereszt-mozgalmaiban.

A doktori gradust elnyervén, a közigazgatás szolgálatába lépett, míg az ideai választások alkalmával a lövői kerület néppárti programmal képviselőjévé választotta.

A most folyó országgyűlés alatt nagy feltűnést keltett Keglevich István gróffal vívott szerencsétlen kimenetelű politikai párbaja, a melyben ellenfele életét vesztette.

AJTICS HORVÁTH DEZSŐ

A vágvecsei kerület néppárti képviselője 1873 augusztus 6-án született Esztergomban.

Miután középiskoláit ugyancsak Esztergomban elvégezte, a magyaróvári gazdasági akadémiára ment. Tanulmányai befejeztével átvette birtokának kezelését a nyitrai megyei Vág-Vecsen.

Tevékeny részt vett megyéje közéletében, s az 1901-iki általános választások alkalmával kerülete, a vágvecsei, Emmer Kornéllal szemben beválasztotta a képviselőházba.

Az idei évben lezajlott választáskor ugyancsak e kerület választotta meg, ezuttal már egyhangulag.

Lelkes tagja a szövetkezett ellenzéknek.

KOVÁCS PÁL

Budapesten 1864 március 4-én született. Középiskoláit a fővárosban, jogi tanulmányait pedig a pozsonyi jogakadémián és a budapesti egyetemen végezte, s ugyanitt szerzett jogtudori oklevelet is.

Az ügyvédi vizsga letétele után, 1893-ban átvett egy jóhírnevű fővárosi ügyvédi irodát, s azóta gyakorlatot folytat. 1897-ben a székesfőváros törvényhatóságának tagja lett.

A parlamentbe a néppárt programjával először 1901-ben Timon Ákossal szemben, majd pedig 1905-ben egyhangulag Érsekújváron választották be.

NYÁRY BÉLA

A néppárt egyik legfiatalabb tagja, az alsó-lendvai kerület egyhangulag megválasztott képviselője. Szegeden, 1877 december 27-én született. Középiskoláit Szegeden a piarista rend főgimnáziumában végezte, a jogot pedig a budapesti és kolozsvári egyetemeken.

1901-ben Kolozsvárra jogtudorra avattatott, két évvel később pedig Budapesten ügyvédi vizsgát tett és Kalocsán nyitott irodát. Mint jogász, elnöke volt az egyetemi körnek és alelnöke a Mensa academicának. 1903-ban Pestmegye tiszteletbeli ügyészévé neveztetett ki.

Mandátumhoz az idej általános választásokon jutott Lendván, Zala-megyében.

SIMONYI-SEMADAM SÁNDOR

Cseszneken, Veszprémmegyében született 1864 március 23-án. Középiskoláit a fővárosban, egyetemi tanulmányait pedig a budapesti egyetemen kívül németországi egyetemeken elvégezve, gyakorló ügyvéd lett Budapesten.

Kiváló jogi és közgazdasági szakíró, számos e tárgyú cikke jelent meg a Hazánkban, Alkotmányban, Jogtudományi Közlönyben és egyéb lapokban.

Vasmege németujvári kerületét a néppárt részére 1901-ben hódította el a szabadelvűpárttól, s az idei évi általános választások alkalmával is e kerület bizalmából került a képviselőházba.

SZABÓ ISTVÁN

A vasmegyei Pinka-Miske községben született 1862 augusztus 3-án. Középiskoláit Kőszegen és Nagykanizsán végezte, majd a m.-fehértemplomi lovas hadapródiskola növendéke lett.

A hadseregben mint huszárfőhadnagy tanára volt a bécsujhelyi katonai vivó- és tornatanár-képzőnek. Tizenkét évi katonai szolgálat után kilépett és Győrben telepedett meg. 1896-ban Győr városa törvényhatósági biz. tagnak, a győrszigeti kerület pedig néppárti programmal országgyűlési képviselőjének választotta meg, s ezt a kerületet képviseli azóta folyton.

A korábbi években életmentésért a koronás arany érdemkeresztet kapta, a mult évben pedig cs. és kir. asztalnokká nevezte ki a király.

Sikeresen foglalkozott zeneszerzéssel és a magyar sport-irodalom tevékeny munkása. A császári és királyi 7-ik huszárezrednek jelenleg is tartalékos főhadnagya.

SZKICSÁK FERENC

Az árvamegyei Námesztón született 1870-ben. Tanulmányait Lőcsén és Prágában végezte.

Kiváló szeretettel foglalkozott a közgazdasággal. Hogy a felvidéki népet olcsó hitelhez juttassa, megalapította a námesztói népbankot, a melynek ő az igazgatója.

Sokat fáradozott az árvamegyei házi szövőipar fejlesztésén, s e téren maga is kiterjedt kereskedelmet üz.

Az ő érdeme továbbá, hogy modern fürdővé alakította a kiváló gyógyhatású árvapolhorai jódfürdőt.

Képviselővé a néppárt programjával az idei évi általános választások alkalmával választották meg első ízben a bobrói kerületben, Zmeskál Zoltán pártonkívüli jelölttel szemben.

TRUBINYI JÁNOS

Született 1853-ban, s miután gimnáziumi és theologiai tanulmányait Esztergomban elvégezte, pappá szenteltetett fel és huzamosabb ideig káplánkodott az esztergomi érseki egyházmegye több plébániáján. Több mint tíz éve Dévényujfalu plébánosa, hivei között nagy népszerűségnek örvend, s a magyarságnak és a nemzeti iránynak közöttük legfőbb terjesztője.

Képviselővé a hirhedt stomfai választáson választatott meg először 1901-ben. Ezen a választáson az ellenpárt erőszaka miatt olyan mértékű zavargások törtek ki, hogy a választást be kellett szüntetni és Trubinyi mandátumát utólagos választáson nyerte el a néppárt programjával.

Ugyanezen program alapján a stomfai választókerület az idei évi általános választások alkalmával egyhangulag választotta képviselőjévé. Elnöke a naplóbíráló bizottságnak.

UDVARY FERENC

Veszprémmegye zirci kerületének képviselője 1868 június 12-én Körmenten született. Középiskolai tanulmányainak befejezte után Grácban kereskedelmi akadémiát hallgatott. Tanulmányait elvégezve, atyjának felügyelete alatt vidéki pénzüzeteknél szerzett gyakorlati ismereteket, közben pedig mint huszárönkéntes eleget tett katonai kötelezettségének. Ifjúságában sokat és szép sikerrel foglalkozott athletikával, különösen az akkor divatba jött kerékpársporttal, a melynek hazánkban első uttörői közé tartozott. A Dunántul e sport elterjedése érdekében egyesületeket alapított, s ő maga is részt vett versenyeken és számos díjat nyert, 1899-ben pedig kerékpáron volt Párisban és Turinban, a hol Kossuth Lajos arcképével ajándékozta meg. 1896-tól kezdve a „Szombathelyvárosi Takarékpénztár“ igazgatója, vezeteti ezenkívül a „Vas- és Zalamegyei Első Takarékpénztárt“ és a budapesti „Központi Néptakarék“-ot is. Képviselővé első ízben 1902-ben időközi választáson választották meg Zircen a néppárt programjával, s ugyane kerület megbízólevelét hozta fel az országgyűlésre az idén is. A mult ciklusban több ízben szólalt fel a Házban, főleg katonai és nemzetgazdasági kérdésekben.

WILDFEUER KÁROLY

Karcagon, 1854 október 4-én született. Középiskoláit Lőcsén elvégezvén, a theológiát Bécsben és a római Kollegiumon hallgatta. 1878-ban pappá szenteltetett és előbb mint egy főiri család nevelője működött, majd pedig a szepeshelyi papnevelő tanára lett. Időközben Bécsben hittudományi doktorátust tett. Tanári állásában 1902-ig maradt, a mikor átvette a keresztény szövetkezetek központi vezetését.

A most lefolyt választási küzdelemben Ujbányán választották meg, mint a néppárt hívét, Wickenburg Márk gróf, volt kereskedelemügyi államtitkárral szemben.

ZBORAY MIKLÓS

Gyulafehérváron, 1866 augusztus 30-án született. A gimnáziumot Aradon és Gyulafehérváron, a jogot pedig Budapesten és Kolozsvártt elvégezvén, jogtudorrá avattatott fel.

Önkéntesi évét leszolgálva, a hadseregben tiszti rangot nyert, s jelenleg a honvédség kötelékébe tartozik.

Huzamosabb ideig vezette Polónyi Géza ügyvédi irodáját, később pedig beutazta Német-, Francia- és Olaszországot.

Képviselővé első ízben 1901-ben választották meg a marcali kerületben, s e kerület mandátumát nyerte el az idei évben is a szabadelvű párti ellenjelölt felett nagy szótöbbséggel aratott győzelemmel.

A mult országgyűlésen többször szólalt fel és beszédei mindegyike egy-egy éles támadás volt a kormány ellen.

A most folyó országgyűlésen Zboray Miklós a képviselőháznak néppárti jegyzője.

KARÁCSONYI SÁNDOR

Pozsonymegyében, Rétén született 1844 január 30-án. Tanulmányait Pozsonyban, Nagyszombatban, Esztergomban és a bécsi Pazmaneumban elvégezvén, áldozárrá szenteltetett.

Előbb Udvardon és Karancsságon káplánkodott, majd Alsó-Rakoncán plébános lett, később pedig ezt a bars megyei kisapátii plébániával cserélte fel.

A képviselőháznak most először tagja.

Az aranyosmaróthi kerületben a kerület hosszú időn át volt szabad-
elvűpárti képviselőjét, Klobusitzky Jánost buktatta meg néppárti program
alapján.

Karácsonyi Sándor arcképe nem volt beszerezhető.

UJ PÁRT

Mai és Társa felvétele.

BÁNFFY DEZSŐ báró

Magyarországnak volt miniszterelnöke, a korona kegyeltje, a ki megértvén az idők intelmét, átlátta, hogy elérkezett az idő a magyar államnak nemzeti alapokon való felépítéséhez. A szabadelvűpárt egykori vezére, a ki ma erős, szilárd magyar fajpolitikát folytat az új párt élén.

Kolozsvártt, 1843 október 28-án született, ugyancsak itt végezte el középiskoláit és egyetemi tanulmányai egy részét is. A kolozsvárin kívül hallgatta a berlini és lipcsei egyetemeket is. Politikai pályája voltaképpen akkor kezdődik, a mikor a fuzió után 1875-ben Tisza Kálmán Bánffyt hívta meg Belső-Szolnokmegye főispáni székébe, s egyszersmind Kővárvidék

főkapitányává is kinevezte. Mikor 1876-ban a megyéket rendezték, az egyesült Szolnok-Dobokamegyének, hét évvel később pedig Beszterce-Naszódmegyének is főispánja lett. Időközben, választás útján a főrendiház örökös tagja lett. Mint főispán, 1879-ben Deésen nagyszabású kiállítást rendezett, s ő teremtette meg az 1881-ben közforgalomnak átadott apahida-deési vasuti vonalat. Főispánságát sovén magyar politikája jellemzi, s az ő ideje alatt Deésen sok kulturális intézmény, egyesület stb. keletkezett. 1885-ben a király a Lipót-renddel, 1889-ben pedig a Szent István-rend kiskeresztjével tüntette ki. Főispáni állásától 1890-ben vált meg. 1892-ben a szilágysomlyói kerület képviselővé választotta és a képviselőház többségének bizalmából képviselőházi elnöki méltóságra emeltetett. Ugyancsak 1892-ben megkapta a valóságos belső titkos tanácsosi címet is. Miniszterelnökké 1895 január 15-én neveztetett ki, a Wekerle-kormány lemondása után. Az ő kormányelnöksége alatt zajlottak le a millenáris kiállítás ünnepei, melyek alkalmából a Lipót-rend nagykeresztjét kapta, s ugyanekkor több magas külföldi rendjellel is felékesítették. Kormányára az 1898-iki obstrukció és a disszidensek kilépése miatt 1899. évi február 26-án beadta lemondását, a mely elfogadtatván, Bánffy a Szent István-rend nagykeresztjét nyerte. Ugyanez évben képviselői mandátumáról is lemondott, s magyar királyi főudvarmesterré neveztetett ki.

Ezután egyideig visszavonult az aktív politikától, de már a kilencvenes évek elején részint a sajtó terén, részint a főrendiházban mondott beszédeivel erősen közeledett nézeteiben a nemzeti követelményekért küzdők táborához, 1904 március havában pedig lemondott főudvarmesterei méltóságáról és megalapította a hatvanhetes alapon álló, de radikális nemzeti vívmányokat követelő új pártot. Még ez évben időközi választáson Szeged város I. kerületének képviselőjévé választott. Az elmúlt év országgyűlési tanácskozásain élesen támadta a Tisza-kormányt és keményen ellenszegült különösen a hárszabályszigorítási törekvéseknek. A november 18-iki események után Bánffyt és a pártjára állott képviselőket ott találjuk a koalíció soraiban, s maga Bánffy a vezérlőbizottságban fejt ki élénk tevékenységet. Az idei évi általános választások alkalmával a pápai kerület mandátumát nyerte el, míg Szegeden Tallián Béla volt földmivelésügyi miniszterrel szemben kisebbségben maradt. Mikor azonban Tallián lemondott a szegedi mandátumról, Bánffyt választották meg itt is, s ő ezt a megbízatást tartotta meg.

Bánffy Dezső diszpolgára Budapest székesfővárosnak és Szamosujvár városnak, és főgondnoka az erdélyrészi ev. ref. egyházkerületnek. A Tisza-kormány lemondása után a király véleményét kikérte a válság ügyében. Utolsó nagyjelentőségű politikai ténye volt az inparlamentáris Fehérvár-kormány elleni passzív rezisztenciára vonatkozó indítványa.

EÖTVÖS KÁROLY

Nagykőrös városának követe egyike a parlament legnagyobb szónokainak és a magyar szépirodalom legnagyobb talentumainak. Szintiszta magyarság, fényes humor és meggyőző, hatalmas logika jellemzik minden szavát, minden írását.

Pályája kora ifjúságától kezdve a közélet küzdelmei között telt el. Veszprém vármegyében, Mező-Szentgyörgyön született 1842 március 11-én. Iskoláit Pápán és Sopronban, a jogot pedig ugyancsak Pápán és Kecskeméten végezte.

1864-ben az Almássy-féle összeesküvésben való részesség miatt haditörvényszék elé állították és több havi börtönnel sújtották. Kiszabadulása után alig huszonhárom éves korában átvette a pápai jogakadémián Kerkápoly katedráját: az észjogit és jogbölcseztet.

Három év múlva Veszprém vármegye ügyésze lett, 1871-ben pedig a veszprémi kir. törvényszékhez királyi ügyészszé nevezték ki.

Képviselővé 1872-ben a veszprémi kerület választotta meg először, mint a Deák-párt tagját. Ez időbe esik publicisztikai pályájának kezdete is a Pesti Napló hasábjain.

A fuzióhoz nem csatlakozott, hanem miután egyideig a pénzügy-miniszteriumban a kataszternál működött, hazament Veszprémbe és a gazdálkodás mellett a megyei életben vett élénk részt.

Szónoki tehetsége országosan ismertté az orosz-török háboru idején lett, a mikor a népgyűlések vezérszónoka Eötvös Károly volt.

A képviselőházban 1878-ban foglalt újra helyet, ekkor már mint a függetlenségi párt tagja, s egyben főmunkatársa, később pedig lapvezére lett az Egyetértésnek. Ez időbe esik világhírré szert tett védőügyvédi szereplése a tiszai eszlári pörben. Ezóta három évi megszakítással folyton tagja a háznak és pedig minden országgyűlésen mint Nagy-Körös város követe. Irányi Dániel halála után elnöke lett a függetlenségi pártnak, az egyházpolitikai harcok idején azonban, a mikor a Wekerle-kormányt liberális politikájában erősen támogatta, a pártban szakadás állott be, Eötvös huszadmagával kilépett és külön pártot alakított.

A turini nagy száműzött utolsó óráiban Károlyi Gáborral és Helfy Ignáccal együtt virasztott. 1896-ban csatlakozott a Justh elnöklete alatt álló függetlenségi árnyalathoz, s e pártkötelékben Kossuth Ferenc elnöklete alatt is megmaradt mindaddig, míg egy párthatározat a vezetése alatt álló „Egyetértés“ című lap ellen nem irányult. Egyideig pártonkívül állott, de azért minden alkalommal fényes talentumának egész erejével vett részt a mult országgyűlés nagy vitáiban.

Mikor Bánffy Dezső báró az új pártot megalakította, Eötvös Károly volt az első, a ki hozzá csatlakozott, s az idei évben már e párt programjával nyerte el nagykörösi mandátumát és mint e párt illusztris tagja, foglal helyet a szövetszertett balpárt vezérlőbizottságában is.

Eötvös Károly kétségkívül egyike a legnagyobb méretű és legeredetibb magyar agyvelőknek. Elsőrendű politikai és ügyvédi szereplésén kívül irodalmi érdemei is hervadhatatlanok. Szépirodalmi munkái, a melyeknek gyűjteménye a közelmultban jelent meg, egy csapással a legnagyobb magyar írók sorába emelték.

Zamatos magyar nyelv, tiszta művészi véna jellemzik irását. Egyik stiláris remeke Eötvösnek a Tisza-kormány törvénysértéseit megbélyegző indítvány megokolása is.

WESSELÉNYI MIKLÓS báró

Kolozsvár város II. kerületének országgyűlési képviselője, az új párt elnöke a Wesselényiek történeti nevezetességű kastélyában, Zsibón született 1845. december 13-án. Első iskoláztatását a szülői házban nyerte, majd a kolozsvári református kollegiumban folytatta és a berlini egyetemen fejezte be tanulmányait.

Hazatérve, átvette nagykiterjedésű jószágainak vezetését, s e mellett kezdettől fogva kiváló részt vett Szilágymegye közéletében, különösen pedig sokat tett e megye magyarosításának érdekében, e célból kultur egyesületet is alakított, amely maig is nevét viseli. 1888-ban a király Szilágymegye főispánjává nevezte ki, 1898-ban a Lipót-renddel, 1902-ben pedig a II. oszt. vaskorona-renddel tüntette ki. Főispáni állásában közel másfél évtizedig, 1903. novemberig működött.

Az új párt megalakulásakor egyike volt e párt legelső híveinek és erdélyrészi zászlóvivőinek. Az idejé általános választások alkalmával pártja zászlóját Feilitzsch Arthur báróval szemben vitte diadalra.

Wesselényi Miklós báró a főrendiháznak is örökös jogon tagja.

HOCK JÁNOS

Aranyszáju pap, kiváló hitszónok, nagy készségű parlamenti debatter és jeles tollu egyházi és világi író. A veszprémmegyei Devecserben, 1859-ben született. Középiskoláit Pápán végezte, majd pedig Veszprémben volt teológus.

Befejezván theologiai tanulmányait, 1882-ben a zalamegyei Gogánfán, egy év múlva pedig Kaposvárott lett káplán, s ez utóbbi minőségében a kaposvári gimnázium hittanára is volt. Lelkészi és tanári elfoglaltsága mellett talált időt szépirodalmi működésre is. Mint veszprémi teológus önálló kötetben adta ki költeményeit, 1885-ben pedig „Hervadt levelek“ cím alatt novellakötete jelent meg.

E mellett élénk részt vett Somogy megye és Kaposvár város társadalmi életében is. Közéleti szereplése elismeréséül a somogy megyei szili kerület 1887-ben képviselővé választotta szabadelvű programmal, de még ez évben a nemzeti párthoz csatlakozott.

Másodizben Csongrádon, majd Mezőkövesden nyert mandátumot, s Apponyi Alberttel belépvén a szabadelvűpártba, 1901-ben a budapesti IX—X. kerület választotta képviselőjévé. Khuen-Héderváry kormányra jutásakor újból kilépett a kormánypártból, s azóta a Bánffy vezérlete alatt álló új pártnak hive és egyik oszlopa.

Még 1899-ben kőbányai plébános lett, s ez állásában működik ma is. Az irodalmi és művészeti életnek agilis faktora, s a képzőművészet haladása terén, mint a Nemzeti Szalon volt elnöke kiváló szerepet vitt. Egyházi beszédeinek gyűjteménye és ragyogó tollal irt katolikus imakönyvei közkezen forognak.

Az 1905-iki általános választások alkalmával Kecskemét város I. kerületében nagy szótöbbséggel győzött. Tagja a szövetkezett ellenzék vezérő-bizottságának.

BARTHA IGNÁC

Az új pártnak az erdélyi részekben keletkezésétől fogva zászlóvivője. Csik vármegyében, Kászónujfaluban született 1846-ban régi, primipilus székely családból.

Középiskolai tanulmányait a csik-somlyói r. kath. gimnáziumban, majd a kolozsvári főgimnáziumban végezte, jogi tanulmányait pedig a kolozsvári jogakadémián és a budapesti egyetemen. 1876-ban ügyvédi oklevelet nyert.

Az igazságszolgáltatás terére lépve, 1877-ben kir. alügyész, 1887-ben pedig kir. ügyész lett Csikszeredán. A csikszeredai ügyészség vezetésétől 1897-ben vált meg és ügyvédi irodát nyitott, a melyik ma Csik vármegyében egyike a legkeresettebbnek.

Csikmegye törvényhatóságának virilis tagja, s elnöke a megyei ellenzéknek. Nyilvános politikai szereplésének kezdete egybeesik az új párt zászlóbontásával, a melynek programja alapján az 1905-iki választáskor a csikszentmártoni kerület választotta meg nagy többséggel.

BENE ISTVÁN

Sepsiszentgyörgy új párti képviselője az ősi bikfalvai székely Bene-családból származik és Sepsiszentgyörgyön, 1867. április 7-én született. Középiskoláit szülővárosában és Brassóban, jogi tanulmányait pedig Kolozsvárt végezte. Egyideig a brassói törvényszéknél működött, mint aljegyző, majd Sepsiszentgyörgyre költözvén, csakhamar virágzóvá vált ügyvédi irodát nyitott.

Ez időtől kezdve élénk részt vett városa minden társadalmi és egyesületi mozgalmában és 1904-ben városi ügyésszé lett.

A most lefolyt választások alkalmából a polgárság egyöntetű kívánására lépett fel, s 58 szavazattal győzte le a hatóságok által erősen támogatott volt képviselőt, a kormánypárti Beksich Gusztávot.

Bene István törhetetlen hive a Bánffy-pártnak.

DÁNIEL LÁSZLÓ

Gádon, Torontálmegyében született 1855 december 17-én. Középiskoláit a bécsi Theresianumban, a jogot pedig Kolozsvárott, Budapesten és Kassán végezte. Tanulmányai befejeztével Torontálmegye tiszteletbeli aljegyzőjévé neveztetett ki, majd pedig árvaszéki ülnökké, főszolgabíróvá, főjegyzővé és végül a megye alispánjává választották meg.

Ö vetette fel a jegyzői szaktanfolyamok eszméjét, s ő létesítette az országban az első ilyen tanfolyamot. A Torontálmegyében sokszor előfordult vizáradások alkalmával szerzett érdemeiért többször kapott miniszteri elismerést.

Képviselővé édesatyja elhunytával választották meg először 1895-ben a zichyfalvai választókerületben, a melyet atyja 1848 óta képviselt, szabadelvűpárti programmal. A következő év január havában Nógrád vármegye főispánjává neveztetett ki, de két évi főispánkodás után megvált állásától.

Az idei évi általános választások alkalmával Szamosujvár város mandátumát egyhangu választáson nyerte el az új párt programjával.

GYÁRFÁS ENDRE

Kolozsváron, 1853 június 11-én született, s ugyanitt végezte el középiskoláit, valamint itt volt joghallgató is. Miután egy esztendeig József főherceg alsuthi uradalmában gazdasági gyakornok volt, Bécsbe ment a földmives iskolára. Tanulmányai befejezte óta székelykereszturi birtokát kezeli és jószágigazgatója a Teleki grófi nagy kiterjedésű uradalomnak.

Udvarhelymegye közéletében kiváló szerepet visz. A törvényhatósági bizottságnak virilis tagja, gondnoka a székelykereszturi ev. ref. főgimnáziumnak és igazgatótanácsosa az állami tanítóképző intézetnek.

A székelykereszturi kerületet az 1896-iki országgyűlésen már egy ízben képviselte szabadelvű programm alapján. Az idei évben ugyane kerületben lépett fel és választott meg az új párt programjával.

SZABÓ KÁLMÁN

Debrecen város III. kerületének országgyűlési képviselője régi és nagytekintélyű magyar kereskedő családból született 1841 október 3-án Debrecenben. Az algimnáziumot szülővárosában, a kereskedelmi akadémiát pedig Budapesten végezte el; ezután átvette atyja üzletét és maga is a kereskedői pályára lépett. Kereskedelmi ismeretei bővítése céljából sokszor tett nagyobb külföldi utat.

Egyike a legképzettebb és legnagyobb elméleti és gyakorlati tudásu magyar kereskedőknek, a ki a közgazdaság minden terén élénk és kiváló sikerű működést fejt ki, így számos törvényelőkészítő ankéton is részt vett. Debrecen város törvényhatóságának tagja, a debreceni kereskedelmi- és iparkamara elnöke, a debreceni első takarékpénztárnak és az István-gözmalomnak igazgatója, a kereskedelmi törvényszéknek pedig egy évtizede ülnöke. Tagja, illetve igazgatója ezenkívül számos kereskedelmi társulatnak és egyletnek.

Képviselői mandátumát az új párt elvei alapján nyerte és kerületét a szabadelvűpárttól hódította el.

SZAKÁTS ZOLTÁN

A székelyudvarhelyi kerület képviselője fiatalsága dacára már érde-
mekben gazdag multra tekinthet vissza.

Székelyudvarhelyen, 1877 január 27-én született. Középiskolai tanul-
mányait az udvarhelyi ev. ref. kollegiumban, a jogot pedig a budapesti
egyetemen végezte. Közigazgatási szolgálatát Udvarhely vármegyénél
1898-ban kezdte meg; rövid idő múltán szolgabíró, majd helyettes
főszolgabíró lett, 1900-ban pedig — tehát alig 23 éves korában — Székely-
udvarhely város polgármesterévé választották. Mint polgármester a város
ügyeinek rendezése körül olyan tevékeny munkásságot fejtett ki, hogy
érdemei elismeréséül szülővárosának közönsége a most lefolyt választásokkor
öt küldötte a képviselőházba az új párt programja alapján.

Szakáts Zoltán a képviselőház egyik jegyzője és hasonlóképen jegyzője
az új pártnak is.

ÓVÁRI FERENC

A Dunántul, kiváltképen Veszprém vármegye közéletének régi és tekintélyes alakja Veszprémben, 1858 május 3-án született.

Középiskoláit szülővárosában és Székesfehérvárott, jogi tanulmányait pedig a budapesti egyetemen elvégezve 1882-ben jogtudorrá avattatott fel.

Közben mint egyéves önkéntes eleget tett katonai kötelezettségének és tartalékos tiszti rangot nyert.

Ügyvédi oklevelet szerezve 1884-ben Veszprémben irodát nyitott, s rövid idő multán megye és a város tiszteletbeli ügyésze lett.

A megyei és társadalmi életben kezdettől kiváló szerepet játszik. Tagja Veszprém vármegye törvényhatóságának és közigazgatási bizottságának, valamint Veszprém város képviselőtestületének is.

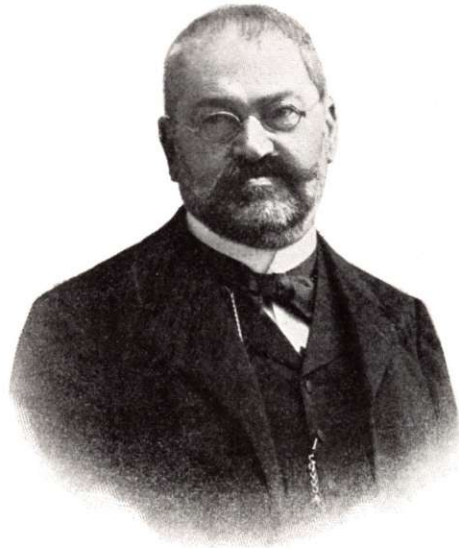
Vezérigazgatója a veszprémi takarékpénztárnak, elnöke a veszprém-megyei tűzoltószövetségnek, alelnöke a veszprémi vörös-kereszt egyletnek és tagja az ottani iskolaszékeknek. Az almádi balatonfürdő r.-társaságnak és az almádi körnek is elnöke.

Nagy előszeretettel és sikerrel foglalkozik a magyar tűzoltás ügyével, s e célból külföldi tanulmányutat is tett.

A magyar országos tűzoltó szövetségnek alelnöki, a tűzoltó segélyszövetségnek pedig elnöki tisztét tölti be.

A parlamentnek 1892 óta megszakítás nélkül tagja, mindenkor a nagyvázsonyi kerület mandátumával.

Három országgyűlésen keresztül a szabadelvűpárt programjával képviselte kerületét, de az új párt zászlóbontásakor ehhez a párthoz csatlakozott, s az idei évben új párti program alapján nyerte el egyhangulag ismét a nagyvázsonyi kerület megbízólevelét.

PISZTÓRY MÓR

A kitünő nemzetgazdász és statisztikus, nagyhirű jogi szakiró, a kolozsvári egyetem tanára, a kit Kolozsvár város I. kerülete új párti programmal választott képviselőjévé Hegedűs Sándorral, a volt kereskedelemügyi miniszterrel szemben, 1841-ben Budapesten született. Középiskoláit és a jogot szintén Budapesten elvégezvén, 1863-ban a királyi táblánál joggyakornok, majd tiszteletbeli fogalmazó lett.

1865-ben ügyvédi vizsgát tett, 1868-ban pedig a jogi és államtudományi doktori oklevelet nyerte el.

Ügyvédi gyakorlatot nem folytatott, hanem 1869-ben a jogtanári pályára lépett. Előbb a kassai jogakadémián segédtanár volt, majd a győri jogakadémián rendkívüli tanár, 1872-ben pedig rendes tanár lett.

A jogakadémiák újjászervezésekor Pozsonyba ment a statisztika és a közigazgatás tanárának, 1891-ben pedig a kolozsvári tudományegyetem nemzetgazdaságtani és pénzügytani tanszékére nevezték ki.

A Magyar Tudományos Akadémiának 1887 óta tagja, s 1895-ben az Országos Közegészségi Egyesület tiszteleti tagjai sorába vette fel.

Mint hírlapíró és publicista nagy tevékenységet fejtett ki. Tudományos cikkeket írt az Akadémia kiadványaiba, valamint több tudományos folyóiratba.

Pozsonyi jogtanárkodása alatt ő szerkesztette az első Pozsonyban magyar nyelven megjelent lapot, valamint erős, sovén magyar szellemben szerkesztette a 133 év óta fennálló „Pressburger Zeitung“-ot is. Nagy érdemeket szerzett a pozsonyi állandó színház felépítése körül.

Önálló munkái közül a legnevezetesebbek: „A nemzetgazdaságtan haladása és iránya az utolsó 15 év alatt“, „Az aranyvaluta behozatala Németországban“ és nagy „Nemzetgazdaságtan“-a. A két előbbit az Akadémia jutalommal tüntette ki, az utóbbi pedig, mint általánosan használt jogi tankönyv, immár 4 kiadást ért meg.

Pisztóry Mórban a képviselőház kétségkívül nagyképességű és tudásu, széles perspektívájú és igaz hazafiságu új tagot nyert.

DISSZIDENSEK

ANDRÁSSY GYULA gróf

Azok között, a kiknek nevét a magyar történet fel fogja jegyezni, fényes lap jut Andrássy Gyula grófnak. Históriai nevü édesatyjának, Magyarország egykori miniszterelnökének és a monarchia külügyminiszterének méltó fia és szellemi örököse 1860 június 30-án született. Tanulmányai végeztével, miután közben eleget tett katonai kötelezettségének és a tartalékállományban huszártiszti rangot nyert, a diplomáciai pályára lépett és mint attaché pár évig a konstantinápolyi és berlini nagykövetségnél működött. Mikor 1884-ben időközi választáson a csikszentmártoni kerület képviselőjévé választotta, elhagyta a diplomácia szolgálatát és ezidőtől fogva kizárólag politikával foglalkozik. 1887-ben ugyancsak a csik-

Az ügyvédi gyakorlattól 1892-ben vonult vissza, a mikor a budapesti ügyvédi kamara lelkes ovációt rendezett mellette.

A parlamentbe Budapest székesfőváros II. kerülete 1881-ben választotta meg, s ezt a kerületet huszonnégy évig képviselte; az idei év január 26-án Nyiri volt honvédelmi miniszterrel szemben kisebbségben maradt, de még ugyancsak január 26-án nyerte el Pápa város mandátumát.

1893-ban az országos szabadelvűpárt alelnöke, 1895-ben pedig a képviselőház alelnöke lett.

Az egyházpolitikai küzdelemben nagy és tevékeny részt vett, többek között a szabadelvűpárt értekezletén ő terjesztette elő az első ízben lemondott Wekerle-kormánynak bizalmat nyilvánító híres határozati javaslatot. 1905 november 2-án földmivelésügyi miniszterré, 1896 április 24-én pedig valószínűleg belső titkos tanácsossá nevezte ki a király.

A millennium esztendejében úgy a kiállítás mezőgazdasági részének, valamint a kapcsolatos időleges kiállításoknak rendezésében főrésze volt, s a pusztaszeri ünnepélyen ő képviselte a kormányt. Az ő nevéhez fűződik az 1896-iki budapesti mezőgazdasági gazdakongresszus is.

Minisztersége tartama alatt nagyszámu, kitünő és gyakorlatilag is fényesen bevált új törvénynyel fejlesztette a mezőgazdaság minden ágazatát; az ő kezdeményezésére és tervezetere életbelépett törvények hrvadhatatlan érdemeket szereztek neki és nevét emlékezetessé teszik a magyar földmivelésügy történetében.

Tárcáját a Bánffy-kabinet lemondása után a Széll-kormányban, majd pedig a Khuen-Héderváry kormányban is megtartotta, s attól csak 1903 november 3-án vált meg.

A Tisza-Perczel-féle 1904 november 18-iki erőszak után a szabadelvűpártból kilépett és a disszidensek csoportja választotta meg elnökévé.

A koalíciónak nagytekintélyű, mértékadó tagja, a kinek szava a válság megoldásának kérdésében kiváló súlylyal bír.

Darányi Ignác tulajdonosa a vaskorona-rend I. osztályának, a Lipót-rend nagykeresztjének és számos magas külföldi rendjelnek. Diszpolgára tizenkét nagy magyar városnak és tiszteleti tagja, illetve elnöke nagyszámu kulturális, tudományos és gazdasági egyletnek és társulatnak.

WLASSICS GYULA

A legnagyobb készségű és legkitünőbb tehetségű magyar államférfiak egyike. Közpályájának minden mozzanatában általános elismerés és rokonszenv kísérte, még politikai ellenfelei részéről is. Kultuszminisztersége idejéhez számtalan, személyes kezdeményezéséből eredt kitűnő törvény és intézmény létesülte fűződik.

Wlassics Gyula Zalaegerszegen született 1852 március hó 17-én. Gimnáziumi tanulmányait Nagykanizsán és Budapesten, a jogot pedig a budapesti és bécsi egyetemeken elvégezve, ügyvédi oklevelet szerzett. 1875-ben az igazságszolgáltatás terén állami szolgálatba lépett, 1882-ben királyi alügyész lett Komáromban, majd pedig az igazságügyminisztérium kodifikációs osztályába rendeltetett be. Itt rövid idő alatt igazságügyminiszteri titkárrá, majd pedig budapesti főügyész-helyettesé nevezetett ki. A kodifikációs osztályban a büntető eljárás törvénytervezetének és a bírói szervezeti törvények előkészítésének munkájából vett kiváló részt.

A jogszolgáltatás teréről 1891-ben mint a büntetőjog rendes tanára, a budapesti egyetem katedrájára lépett, s miután a kultuszminiszteri tárcától megvált, jelenleg is e tanszék tanára. Irodalmi működésének eredményei számos önálló jogi munkában és a szaklapokba írt értekezésben vannak lefektetve. Nagyobb művei közül kettőt („A bűnkisérlet és bevégzett bűncselekmény“ és a „Tettség és részesség tana“ címűeket) az Akadémia a Sztrokay-díjjal tüntette ki. A Magyar Tudományos Akadémia 1885-ben levelező, majd pedig sorban rendes tagjává, másodelnökévé és az akadémiai igazgató-tanács tagjává választotta.

Politikai szereplése 1892-ben kezdődik, a mikor a csáktornyai kerület országgyűlési képviselővé választotta. Már képviselősege első éveiben kiváló részt vett a bizottságok működésében és több nagyfontosságú javaslat előadója is volt, ez országgyűlés utolsó napjaiban, 1895 január 15-én pedig vallás- és közoktatásügyi miniszterré nevezte ki a király. 1896-ban valóságos belső titkos tanácsosi címet nyert. 1897-ben az I. oszt. vaskorona-renddel, 1903-ban pedig a Lipót-rend nagykeresztjével diszítettett föl. Tulajdonosa ezenkívül több külföldi rendjelnek is, diszpolgára egy tucat magyar városnak és tiszteleti tagja számos kulturális egyesületnek. Tárcáját a Széll-kabinetben, valamint a Khuen-Héderváry-kabinetben is megtartotta, s a minisztersége idején létrejött törvények között egész sereg nagyfontosságú és kihatásában jelentőségteljes van. Az ő működése alatt történt a vallás szabad gyakorlatát biztosító törvények végrehajtása iránti rendelet kibocsájtása, a közoktatás minden fokának nagyarányú fejlesztése, számos szakiskola felállítása, a középiskolai új tanterv életbe léptetése, a női hallgatóknak az egyetemre bocsátása, a keleti kereskedelmi akadémia megalapítása, a műegyetemi doktorátus, az orvosi karon az új szigorlati rendtartás és számos más nagyjelentőségű pedagógiai intézkedés, valamint a kongrua-törvény megalkotása és igen sok, különösen a képzőművészet fellendülését célzó nagyszerű alkotás.

A Tisza-kabinet kinevezésekor megvált tárcájától és visszatért egyetemi tanszékére. Az 1904 november 18-iki erőszak után Andrassy Gyulával kilépett a szabadelvűpártból, s miután a csáktornyai kerületet szavadelvű programmal négy országgyűlési cikluson át képviselte, az idei évi általános választások alkalmával a disszidensek elvei alapján Pécs sz. kir. város választotta képviselőjévé.

BOLGÁR FERENC

A magyar országgyűlés képviselőházának alelnöke Mármaroszigeten született 1852-ben. Tanulmányait a kassai hadapródiskolában, a tulli utásziskolában és a bécsi hadmérnökkari akadémián elvégezve, 1873-ban hadnagyi rangot nyert a 2. sz. mérnökkari ezrednél. A tényleges szolgálatból 1881-ben lépett ki, de tiszti rangját továbbra is megtartotta.

Ezután Bécsben előbb a „Wehrzeitung“, majd pedig a „Militärzeitung“ című katonai lapokat szerkesztette. 1884-ben egy katonai szakcikke miatt párbaja volt a vasúti ezred parancsnokával, a melyben ellenfelét agyonlőtte. E miatt esküdtszék elé is állították, de az esküdtszék egyhangulag felmentette.

Ez eset után hosszabb ideig külföldön tartózkodott, majd pedig Budapesten telepedett meg, s a „Budapester Tagblatt“-nak lett főmunkatársa. Később egyideig Temesváron a „Temesvarer Zeitung“ szerkesztője volt, 1885-ben pedig ismét Budapestre jött és megalapította a „Katonai Lapok“-at. Négy évvel később laptulajdonosa és főszerkesztője lett a „Budapester Tagblatt“-nak. Párbaj-kodexe, a melyet még mint tényleges tiszt adott ki, tizenhét kiadást ért és mint irányadó munka, közkezen forog. Jelenleg szolgálaton kívüli viszonyu hadmérnökkari kapitány.

A kismartoni kerületet már négy cikluson keresztül képviseli, a most folyó országgyűlés kezdetén pedig a többségre jutott balpárt bizalma a Ház alelnöki székébe emelte.

ANDRÁSSY GÉZA gróf

Néhai Andrassy Manó gróf fia Budapesten, 1856-ban született. Középiskoláit private elvégezvén, a jogot Budapesten és Genfben végezte. Önkéntesi évét leszolgálván, pár évig mint aktív huszárhadnagy a hadseregnél maradt. Megváltván a katonai szolgálattól, Zemplénmegye közéletében vitt szerepet, mint a zempléni gazdakör elnöke. 1881-ben nemzetgazdasági tanulmányok végett nagy utat tett Amerikában, a következő évben pedig házassági frigyre lépett Kaunitz Eleonóra grófnővel.

A magyar közélet terén élénk részt vesz, a balatontavi gőzhajózási r.-t. felügyelő-bizottságának tagja, a felsőbodrogi vízszabályozási társulat alelnöke, „Contre-Commodore“-ja a cs. és kir. vitorlás-yachtrajnak.

A parlamentben először 1891-ben foglalt helyet, mint a rozsnyói kerület szabadelvűpárti képviselője, s e kerületet képviselte 1897-ig, a mikor mandátumáról lemondott. Rövid idő multán a nagymihályi kerületben választották meg, majd 1901-ben ismét a rozsnyói kerület képviselőjét vállalta el, s ugyancsak Rózsnyót képviseli, az 1904 november 18-iki erőszak miatt a szabadelvűpártot elhagyván, most már disszidenspárti program alapján jelenleg is. Ő Felsőége 1898-ban a valóságos belső titkos tanácsosi címmel tüntette ki.

ANDRÁSSY SÁNDOR gróf

A homonnai kerület képviselője Pozsonyban, 1863 június 19-én született.

Jogi tanulmányait a budapesti egyetemen végezte és államtudományi doktori diplomát nyert.

Tanulmányai befejeztével Zemplén vármegye tiszteletbeli főjegyzője lett. E megye törvényhatóságának virilis tagja, s a zempléni gazdasági egyesületnek elnöke.

A főrendiház örökös tagja. Neje Eszterházy Marietta grófnő, a kivel 1889-ben kelt egybe.

Képviselővé 1896-ban választották meg, s azóta a homonnai kerületet képviseli előbb szabadelvű, jelenleg pedig disszidens program alapján.

BATTHÁNY LAJOS gróf

A sopronmegyei Egyeden született 1860 július 27-én. Középiskoláit magánúton végezte és a győri Szent Benedek-rend főgimnáziumában tett érettségi vizsgát, jogi tanulmányait pedig a budapesti, berlini és párisi egyetemeken végezte. Tanulmányai befejeztével a külügyminiszteriumban vállalt szolgálatot, s miután a diplomáciai vizsgát letette, 1882-ben attachévá neveztetett ki. Tényleges diplomáciai szolgálatba azonban nem lépett, hanem még ugyancsak 1882-ben megnősült, elvévén néhai Andrássy Gyula gróf egyetlen leányát, Ilonát és birtokaira vonult gazdálkodni. Már 1884-ben azonban Gömörmegye főispánjává nevezte ki a király, s ez állásában megmaradt 1892-ig, a mikor Zichy Ágost utódja lett a fiumei kormányzóságban. Mint főispán és mint kormányzó nagyjelentőségű és sikerekben gazdag tevékenységet fejtett ki Győr, illetve Fiume városok felvirágoztatása körül, s különösen Fiumében személye olyan tisztelt és szeretett volt, hogy az ő kormányzósága alatt a kormányzás és a lakosság között teljes egyetértés és tökéletes összhang volt. Kormányzói állásától 1896-ban vált meg, s szabadelvűpárti program alapján ez évben Győrben, 1901-ben pedig Fiumében nyert képviselői megbízatást. A Tisza-pártból az 1904 november 18-iki erőszak miatt kilépett, s a disszidensek programjával az idejében a fejérmegyei Bodajk kerület választotta képviselőjévé.

Batthyány Lajos gróf valóságos belső titkos tanácsos és örökös jogon tagja a főrendiháznak is.

BITÓ DÉNES

A disszidensek csoportjának ez a fiatal tagja Budapesten született 1876 október 20-án.

Ugyancsak Budapesten, a kegyesrendiek főgimnáziumában végezte középiskoláit. Miután két jogi szemesztert Genfben és Heidelbergában hallgatott, 1902-ben a budapesti egyetemen elnyerte a jogtudori gradust. A tavalyi évben letette az ügyvédi vizsgát, s tagjává lett a budapesti ügyvédi kamarának.

Az ideai általános választásokon Bártfán lépett fel, s Andrássy Gyula hívének vallotta magát. E kerület meg is választotta Bujanovics Gyula szabadelvűpárti volt képviselő ellenében.

Mint csallóközi földbirtokos, Pozsonymegye törvényhatósági bizottságának virilis tagja.

BLASKOVICH SÁNDOR

Szombathely város disszidens képviselője az osztrák császárvárosban, 1869-ben született. Középiskoláit Kalocsán és Nagyváradon, egyetemi tanulmányait pedig Grácban és Budapesten végezte és jogtudori oklevelet nyert. Katonai évét leszolgálva, a 16-ik huszárezredben tartalékos hadnagygyá neveztetett ki.

Pályáját mint tiszteletbeli megyei aljegyző kezdette meg, majd a belügyminiszteriumban, később pedig a boszniai kormányzatnál volt fogalmazó. Ez utóbbi minőségében beutazta a Balkán-félszigetet, de tett nagyobb utakat Európa nyugati államaiban is.

Képviselővé Tenkén választották meg először 1896-ban szabadelvűpárti programmal. Az 1901-iki országgyűlésre nem nyert mandátumot, míg az idén a szombathelyi kerületet hódította el a Tisza-párttól a disszidenseknek.

ERDŐDY GYULA gróf

Néhai Erdődy István gróf főlovászmester fia, 1845 február 21-én született.

Valóságos belső titkos tanácsos és cs. és kir. kamarás, a főrendiháznak örökös jogon tagja, vasvármegyei nagybirtokos és e megye köz- és társadalmi életének egyik legtekintélyesebb szerepvivője és vezére.

A képviselőházba először 1899-ben, másodszer pedig 1901-ben a felső-eőri kerület küldötte szabadelvűparti program alapján.

A november 18-iki erőszak miatt Andrásy Gyula gróffal kilépett a Tisza-pártból és az idej választásokon harmadizben egyhangulag juttatta disszidens programmal mandátumhoz régi kerülete.

ESTERHÁZY MIHÁLY gróf

Az Esterházyak cseklézi ágából született 1853 július 11-én Pozsonyban. Ifjúkora óta egyik leglelkesebb barátja és legképzettebb művelője hazánkban a sport minden nemének. Ő honosította meg Magyarországon a galamblövést, s a nizzai nemzetközi galamblövés-verseny alkalmával maga is első díjat nyert. A magyar athletikai klubnak, a Stefánia yacht-egyletnek és a pozsonyi hajós-egyletnek elnöke.

A nyolcvanas években huzamosabb ideig tartózkodott Kelet-Indiában s nevét a legjelesebb oroszánvadászok között emlegetik.

A millennium alkalmával rendezett hódoló felvonulásnak főrendezője és zászlótartója volt.

Képviselői mandátumot először 1892-ben vállalt Szempcen a nemzeti-párt programja alapján, 1896-ban pedig a galánthai kerület választotta meg. A nemzeti-párt feloszlásakor ő is belépett a szabadelvűpártba. 1901-ben kisebbségben maradt, de 1903-ban, Hortoványi József halála után ismét ő nyerte el időközi választáson a galántai mandátumot.

A Tisza-pártból a november 18-iki házszabálysértés miatt kilépett s az idejévi általános választások alkalmával mint a disszidensek csoportjának tagját választották meg egyhangulag újból Galántán.

HADIK BÉLA gróf

Kassa városának országgyűlési követe Palócon, Ungmegyében született 1870 május 13-án.

Középiskoláit Kassán és Pozsonyban, egyetemi tanulmányait pedig Budapesten elvégezvén, hosszabb utakat tett a külföldön.

1901-ben Zemplén vármegye főispánjává nevezte ki a király, s ez állásában az 1904 november 18-iki erőszakig maradt meg, e miatt azonban leköszönt.

Az idei évi általános választások alkalmával Kassán győzött disszidens programmal a Tisza-párti Münster Tivadarral szemben.

HADIK JÁNOS gróf

Az ungmegyei Palócon, 1863 november 23-án született. Középiskoláit Kassán elvégezvén, a bécsujhelyi katonai akadémia növendéke lett, a honnét huszárhadnagyi ranggal lépett a hadseregbe.

A katonai szolgálatból mint főhadnagy, rangjának megtartásával, lépett ki és Zichy Alexandra grófnőt nőül vevén, nagy kiterjedésű jószágainak kezelésével foglalkozik. E mellett, mint Abaujtornamegye törvényhatóságának és közigazgatási bizottságának tagja, kiváló részt vesz a megyei életben, elnöke ezenkívül az abaujtornai gazdasági egyesületnek is.

Képviselővé 1901-ben választották meg első ízben szabadelvűpárti programmal a szini kerületben.

A Tisza-pártból a november 18-iki erőszak miatt vált ki és az idei évben a disszidensek elvei alapján ugyancsak a szini kerületben egyhangulag nyert mandátumot.

Hadik János gróf örökös jogon tagja a főrendiháznak is.

MIHALOVICS ENDRE

A disszidensek csoportjának pap tagja Ujfuttakon született 1859 november 28-án. Középiskoláit Ujvidéken, theológiai tanulmányait pedig a budapesti és kalocsai papnevelőkben végezte.

1884-ben áldozárrá szenteltetett fel és Bajmokra neveztetett ki segédlelkésznek. Később Titelen volt adminisztrátor, majd pedig Zomborban lett hitoktató, 1892-ben pedig az elemi iskolák igazgató-helyettese.

1895-ben nevezte ki a kalocsai érsek temerini plébánossá, s itt lelkipásztorodik jelenleg is.

A képviselőháznak most tagja először. Az ó-becsei kerületet hódította el a szabadelvűpárttól a disszidensek részére.

NÁVAY LAJOS

A battonyai kerület új képviselője 1870 szeptember 18-án született a csanádmegyei Földeákon. Középiskoláit Szegeden és Budapesten, a jogot pedig a budapesti, berlini és bonni egyetemeken végezte és 1891-ben Budapesten a politikai tudományok doktorává avattatott fel. Tanulmányai végeztével mint Csanád vármegye tiszteletbeli aljegyzője közszolgalatba lépett. 1895-ben tiszteletbeli főszolgabíró, 1896-ban a megye főjegyzője lett, 1901-ben pedig egyhangu lelkesedéssel Csanádmegye alispánjává választott.

Szociálpolitikai és adminisztratív természetű kérdésekkel írott szóban is foglalkozik, sok figyelmet keltett cikkei jelentek meg a Budapesti Szemlében és a Közgazdasági Szemlében, különösen a telepítésről és ezzel összefüggésben a földmives munkáskérdésről. 1900-ban részt vett a telepítési, 1902-ben pedig a megyei adminisztráció egyszerűsítése tárgyában tartott miniszteri ankéteken.

Képviselővé Battonyán egyhangulag választották meg az idei évi általános választások alkalmával a disszidensek programjával.

SALAMON GÉZA

1872 május 1-én született és gimnáziumi tanulmányait Lőcsén, jogi tanulmányait pedig a kassai jogakadémián elvégezvén, Sárosmegye szolgálatába lépett, mint központi szolgabíró.

Hivatala mellett gazdasággal is foglalkozott.

Képviselővé 1901-ben választották meg Lublón, szabadelvűpárti program alapján, de az 1904 november 18-iki események miatt kilépett a Tisza-pártból és az idén már mint disszidentet küldötte fel kerülete az országgyűlésre.

A Ház megalakulásakor a képviselőház jegyzőjévé választott.

SEMSEY LÁSZLÓ

Budapesten, 1869 december 24-én született. A gimnáziumot a kalksburgi jezsuitáknál, egyetemi tanulmányait pedig az angersi, oxfordi és budapesti egyetemeken végezte, s ugyancsak a budapesti egyetemen avatták fel 1893-ban a politikai tudományok tudorává.

Időközben leszolgálta önkéntesi évét és a 7. sz. cs. és kir. huszárezredben tartalékos hadnagyi rangot nyert.

Császári és királyi kamarás és virilis jogon három vármegye: Abauj-Torna, Borsod és Hajdu törvényhatóságának tagja. Abauj-Tornamegye közgazdasági előadója és lótenyésztési bizottságának elnöke. 1896-ban, a millennium alkalmával tartott udvari ünnepélyekre Ő Felsége Semsey Lászlót szertartásmesteri tisztséggel bízta meg.

A nagyidai választókerületnek 1896 óta képviselője. 1904 novemberében ő is kivált a szabadelvűpártból, s az idén egyhangu választáson disszidens programm alapján nyert megbízatást.

SZEMERE MIKLÓS

A magyar sportnak, különösen az ifjuság testi nevelésének lelkes és áldozatkész barátja a zemplénmegyei Azar községben született 1865-ben. Középiskolai tanulmányait a bécsi Theresianumban, a jogot pedig a budapesti, genfi, kolozsvári, londoni és oxfordi egyetemeken végezte el. Mint budapesti egyetemi hallgató tagja volt annak a diákküldöttségnek, a mely 1876-ban Abdul Kerim nagyvezérnek diszkardot vitt. Tanulmányai befejezte után a diplomáciai pályára lépett és egy évtizedig működött a párisi, pétervári és római nagykövetségek kötelékében. E pályától való visszavonulása óta Budapesten telepedett meg. 1897-ben a Nemzeti Kaszinó banquetjén, a Széchenyi-serleggel kezében mondott pohárköszöntője általános feltűnést keltett. E beszédben foglalt elvek megvalósítására törekedik azóta Szemere Miklós a közéletben is, s a nemzet jövő nagyságát és boldogulását egy testileg és lelkileg egészséges jövő nemzedék nevelésében látja.

E célra áldozatot nem kimélve állított fel Szent-Lőrincen céllövőházat, a hol a már európai hirre szert tett ifjusági lövőversenyekre nagyértékű díjakat tűz ki. Ezenkívül tulajdonosa egyik legkiválóbb magyar versenyistállónak is. Képviselővé 1901-ben a tasnádi választókerületben választották meg szabadelvűpárti program alapján, míg az idén, Hadik Sándor gróf lemondása után, a köbölkuti kerület mandátumát időközi választáson a disszidensek elvei alapján nyerte el.

SZILASSY ZOLTÁN

Szilasi és pilisi Szilassy Zoltán 1864-ben Léván született. Középiskolai tanulmányait Nagyszombatban végezte, s az érettségi vizsgálat letétele után a magyaróvári gazdasági akadémiát végezte el kitünő sikerrel.

Ezután a Liphay-féle uradalom gazdatisztje lett, majd 1885-ben a földművelésügyi kormányzat figyelme a kiváló fiatal gazda felé irányult, s a magyaróvári akadémián tanársegéddé neveztetett ki. Ezen állásában, mint a „Mezőgazdasági Szemle“ főmunkatársa figyelmet keltő gazdasági szakirodalmi tevékenységet folytatva, 1892-ig maradt, 1892-ben az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület“ titkára lett és egy évvel később átvette a „Köztelek“ szerkesztését is. Ebben a minőségben működik jelenleg is és mint szakember működésével országos hírnévre tett szert.

Beutazta Svájcot, Angliát, Német- és Franciaországot s tanulmányutat tett 1893-ban a csikágói világkiállításra. Tapasztalatai eredményét „Amerikai mezőgazdaság“ című munkájában tette közzé. Nevezetes munkája még a „Takarmánynövények termesztéséről“ írott. Munkatársa a „Hazánk“-nak és szerkeszti a „Független Ujság“ című ismeretterjesztő népies lapot. A mezőgazdasági szakismeret terén felmutatott munkássága elismerésül Ő Felsége 1896-ban a Ferenc József-renddel tüntette ki. 1899-ben pedig a szerb Takova-rendet kapta.

Az 1905-iki általános választások alkalmával Andrassy-párti disszidens programmal a verseci választókerület küldte a képviselőházba.

DESSEWFFY EMIL gróf

A hazafias főuri társaságnak ez a rokonszenves fiatal tagja 1873 március 19-én született Büd-Szentmihályon, Szabolcsmegyében, mint Dessewffy Aurél gróf fia.

Középiskolai tanulmányait Budapesten, az V. kerületi főgimnáziumban nyilvánosan végezte el. Jogi tanulmányait előbb a gráci, majd a budapesti egyetemen folytatta és fejezte be.

Ezután pár évet diplomáciai szolgálatban töltött a brüsszeli és a berlini nagykövetségnél, majd pedig hazatérte után rövid időre a szempci kerület képviselőjévé választatott.

Az idei év januárjában ugyancsak a szempci kerületben lépett fel disszidens programmal, de abszolút többséget nem nyervén, a pótválasztástól visszalépett.

Andrássy Tivadar gróf halálával megüresedvén a tőke-terebesi kerület mandátuma, itt időközi választáson egyhangu szavazással választották meg.

SZONTAGH ANDOR

Született Csetneken, Gömörmegyében 1849-ben, régi nemesi protestáns családból. Középiskolai tanulmányait Rozsnyón és Iglón, majd pedig a budapesti kereskedelmi akadémián végezte. Kiváló elméleti és gyakorlati mezőgazda, a ki Gömör vármegye közéletében és társadalmában élénk szerepet visz. A gömöri evangélikus egyházmegyének felügyelője, tanácsbírája és számvevőszékének elnöke.

Gömörmegyei birtokán nagy fáradsággal létesített egy 50 hold kiterjedésű gyümölcsös, a melynek szabályos hosszú sorai már messziről felkeltik a figyelmet. A magyar ipar fejlesztése terén is elsőrendű munkát végzett: rövid megszakítással 28 évig igazgatta a Szontagh-család csetneki rézgyárát.

Közgazdasági tárgyú tanulmányai sűrűn jelentek meg a szaklapokban, s különös figyelmet keltettek a „Köztelek“-ben a valutarendezésről megjelent cikkei. Írt ezenkívül számos mezőgazdasági, kertészeti és méhészeti dolgozatot is, a melyek nagyobbára a gömöri helyi lapokban láttak napvilágot.

A legutóbbi képviselőválasztásokon disszidens program alapján a jolsvai kerület választotta meg a Tisza István legbensőbb környezetéhez tartozó Kubinyi Gézával szemben, a ki ilyen módon maradt mandátum nélkül.

TELEKI PÁL gróf

A fiatal magyar főúri generáció e kiváló tehetségű és tudományos készségű tagja 1879 november 1-én született a fővárosban.

Ugyancsak itt, a piaristák főgimnáziumában, végezte középiskoláit, valamint egyetemi tanulmányait is, melynek befejeztével 1903 decemberében a politikai tudományok doktorává avatták fel. Egy esztendeig 1901-ben a magyaróvári gazdasági akadémiát is hallgatta, 1902–1903-ban pedig asszisztens volt a budapesti egyetem földrajzi intézetében.

Előszeretettel foglalkozik földrajzi tanulmányokkal, de irt több szociológiai és biológiai értekezést is. Már 1899-ben, alig husz éves korban nagyszerű felolvasást tartott a Magyar Földrajzi Társaságban „Korszakok az ázsiai felfedezések történetében” címmel. Tudományos értekezései a „Földrajzi Közlemények”-ben és a „Huszedik Század”-ban láttak napvilágot s ugyancsak megjelent nyomtatásban „Az elsődleges államkeletkezés”-ről tartott tudori értekezése is.

A politikában Andrassy Gyula gróf irányának követője, és a diszidensek programjával nyert az idei évi általános választások alkalmával egyhangulag mandátumot a nagysomkuti kerületben. Kerületét a szabad-
elvűparttól hódította el. A képviselőház megalakulásakor korjegyzői tisztet töltött be.

ZANELLA RICHÁRD

Fiume város és kerületének képviselője 1875 június 27-én született Fiumében.

Középiskolai tanulmányait szülővárosában, az egyetemet pedig Budapesten elvégezvén, felső kereskedelmi iskolai tanári oklevelet nyert. Egyideig a „Fiumei Hitelbank“ titkára volt, majd pedig a fiumei kereskedelmi akadémia tanárává nevezték ki.

Ezen állásától azonban egy év múltán megvált és az 1896-iki választási mozgalmakban az ellenzék érdekében tevékenyen közreműködött. Ezután az autonom-párt hírlapjainak lett egyik legagilisebb munkatársa, s mint ilyen, különösen politikai és közgazdasági cikkeivel tűnt ki.

Tagja a városi képviselőtestületnek és számos municipális bizottságnak, szülővárosa közeletében és társadalmában kiváló szerepet játszik, s az ő művének tekinthető a magyarok és a fiumei olaszok között újból életre kelt testvériesülés.

Az utóbbi években a városi számvevőség igazgatója volt s ezen állásáról csak most mondott le, a mikor disszidens párti programmal Fiume képviselőjévé választatott.

SZTÁRAY SÁNDOR gróf

Ungmegeye szobránci kerületének képviselője 1862 február 22-én született néhai Sztáray Viktor gróf és Török Mária grófnő fiául.

A morvafehértemplomi lovassági hadapródiskolát elvégezve, a hadseregbe lépett, s előbb az ulánusoknál, később pedig a huszárságnál szolgált.

A tényleges állományból századosi ranggal lépett át a tartalékba és 1898-ban nőül vette Vécsey Paulina bárónő, csillagkeresztes hölgyet.

Első ízben 1902-ben időközi választáson nyerte el a szobránci kerület mandátumát. A szabadelvűpártból az 1904 november 18-iki események miatt lépett ki, s az idei évi általános választások alkalmával kerülete disszidens párti programmal választotta meg újra képviselővé.

BATTHYÁNY ZSIGMOND gróf

Elsőszülött fia hasonnevű apjának és Erdődy Johanna grófnőnek és testvére Batthyányi Tivadar grófnak.

Szentgróton, Zala vármegyében, 1856-ban október 29-én született.

Tanulmányai befejeztével katonai szolgálatba állott, de a tényleges szolgálatból mint honvéd főhadnagy a szolgáltonkívüli viszonyba lépett át. Azóta Vas megyében, Csendlakon földbirtokos. 1904-ben a főrendiháznak örökös jogon tagjává lett.

A muraszombati kerületben az 1905-iki általános választások alkalmával disszidens programm alapján óriási szótöbbséggel, 1151 szavazattal választották meg Teleki Sándor gróf szabadelvűpárti jelölt 9 szavazata ellenében.

Arcképe nem volt beszerezhető.

DEMOKRATÁK

VÁZSONYI VILMOS

A kis sümegi zsidófiu, a véderöviták Weiszfeldje, a ki a maga istenadta nagy tehetségéből, konneksziók és pártolás híján, csupán önerejére, fényes eszére támaszkodva lett Vázsonyi Vilmos, a szövetkezett balpárt vezérlőbizottsága tagjává, a főváros egy nagy kerületének képviselőjévé s az ország egyik legnépszerűbb nevű publicistájává. Pályája tiszta képe az igazi demokrácia fejlődésének, képe a munka és a tehetség sikereinek.

Sümegen, Zalamegyében született 1868-ban. Középiskoláit és egyetemi tanulmányait Budapesten elvégezve, jogi és államtudományi tudori fokot nyert, majd pedig ügyvédi oklevelet szerzett.

Közéleti szereplése visszanyulik még egyetemi éveire, a mikor már demokrata-pártot alakított az ifjuság körében. A véderövita alkalmával, mint az egyetemi ifjuság vezérszónoka országszerte méltó feltűnést keltett, már akkor jelentkezett fényes szónoki tehetségével.

Azóta számtalanszor vette ki részét a főváros társadalmi és közéleti mozgalmából. Mindenütt, a hol a demokrata érdekekről esik szó, zászlóvivője, szókimondó harcosa ez eszméknek úgy a sajtó hasábjain, mint a társadalmi téren.

Ő szerkesztette meg a fővárosi társaskörök nevében a párbaj ellen a képviselőházhoz intézett memorandumot, s ő volt egyik vezére a magyar sajtóban a zsidó vallás recepcionális mozgalmanak.

Tizenegy évvel ezelőtt megalapította a Demokrata-Kört, 1900-ban pedig az „Új Század“ című hetilapot. Politikai cikkei nagyrészen a Pesti Hirlapban jelentek meg, jelenleg pedig főszerkesztője a „Polgár“ című politikai napilapnak.

A parlament kapui 1901-ben nyitak meg előtte, a mikor az általános választások alkalmával Budapest VI. kerületének polgársága, a klikkvezér Radocza Jánossal szemben, demokrata programmal képviselőjévé választotta. A képviselőházban már első beszédével hatalmas feltűnést keltett s ez a beszéde párbajügybe is keverte, Vázsonyi azonban általánosan ismert elveihez hiven, nem adott fegyveres elégtételt.

További parlamenti szereplésében jelentősek a vasutasok fizetésrendezése érdekében tartott beszédei; a nagy vasuti sztrájk bizottsága elleni perben is egyike volt a védőknek.

Az idei évben ellenfele Hieronymi ex kereskedelemügyi miniszter volt, a kivel közel negyvennyolc óráig küzdött a Terézváros mandátumáért. E választáson 7846 választópolgár szavazott le s végre is Vázsonyi győzött 222 szótöbbséggel.

A nemzeti törekvéseknek Vázsonyi Vilmos szóban és írásban egyik leglelkesebb harcosa.

LEITNER ADOLF

Jászberényben, 1861 április 9-én született s ugyanitt végezte el középiskoláit is. Egyetemi tanulmányait a budapesti egyetemen befejezván, 1883-ban jogtudorrá avattatott, két évvel később pedig ügyvédi diplomát szerzett. Már mint ügyvédjelölt és fiatal ügyvéd széleskörű tevékenységet fejtett ki a társadalom terén. Ő alapította a Magyar Jogászifjak Országos Egyesületét, s egyik szervezője volt az Országos Gépészegyesületnek és a Vakok Országos Egyesületének is. Egy évtizeddel ezelőtt Vázsonyi Vil-mossal együtt oroszánrésze volt a Demokrata-Kör megalakulásában s e körnek több ideig társelnöke volt, jelenleg pedig ügyvezető elnöke. Tagja a székesfőváros törvényhatósági bizottságának, elnöke a Magyar Forgalmi Banknak.

Képviselővé az idén választotta meg Miskolc város déli kerülete, a kerület volt szabadelvűpárti képviselőjével, Soltész Nagy Kálmánnal szemben. Vázsonyi Vil-mossal együtt képviseli a Házban a független demokraták elveit.

SZOCIALISTÁK

MEZŐFI VILMOS

A magyar képviselőháznak Achim Andrással együtt első szocialista elvű tagja Debrecenben, 1870-ben született.

Atyját korán elveszítvén, anyjával együtt sok nyomoruság és küzdelem között töltötte el gyermekkorát, s inséges ifjusága kétségtelenül hatást gyakorolt politikai és szociális elvei kifejlődésére.

Hat elemi osztályt elvégezvén, ott kellett hogy hagyja az iskolát és az órás mesterséget tanulta. Még mint inas, autodidacticus uton képezte magát, megtanult németül, sőt franciául is.

Mint 17—18 éves fiatal ember már olyan ismeretekre tett szert, hogy a „Magyar Híradó“ politikai könyvatos munkatársul szerződött. Ez időtől a magyar sajtó egyik nagyszorgalmu és számottevő munkásává küzdötte fel magát.

Tanulmányozta a szociális kérdést s már 20 esztendőskorában önálló, szocialista irányu kötetet adott ki, azóta pedig nagyszámu röpiratban és könyvben hirdeti a nemzeti szocialista elvek igazságait.

Iratai miatt számos sajtópöre volt, sőt a rendőrség albuma részére le is fotografálták. Öt évvel ezelőtt átvette a „Szabad Szó“ című lap szerkesztését és az ujjászervezett szocialdemokrata-párt titkárává választották.

Képviselővé a szegvári kerületben pótválasztáson választották meg a szabadelvűpart jelöltjével szemben.

ACHIM L. ANDRÁS

Békés-Csabán, egyszerű birtokos szülők gyermekeként született 1871-ben.

A csabai főgimnáziumban tanult 17 éves koráig, azután átvette gazdasága vezetését.

Miután katonaeveit a megszállott tartományokban leszolgálta, hazatért és csakhamar a békés-csabai szociálista érzelmű földmivesek vezére lett. A municipális életben szószólója volt annak a pártnak, a mely Csaba nagyközségnek rendezett tanácsu várossá tételéért küzd.

Az idei választásokkor a pótválasztásnál Zsilinszky Mihály államtitkárt buktatta meg s szociálista programmal képviselővé választott.

